

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HALLOW PEEN

HOLLY WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

H A L L O W P E N

Bir Cadılar Bayramı Duyarlı Nesne Romantizmi

Holly Wilde

Copyright © 2024 Holly Wilde

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı ve ABD telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının veya yazarın açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Ciltsiz ISBN: 9798337901824

Künye: Bağımsız yayıncılık Kapak
tasarımı: Holly Wilde

*Her mevsimi ürkütücü kılan canavarlara.
Ve Kaysie'ye, umarım bu tatlı ikramı beğenirsiniz!*

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı İthaf](#)
[Önsöz](#)
[Cadılar Bayramı](#)
[Efsanesi Şaka mı](#)
[Şeker mi?](#)
[Mashing Monsters](#)
[Hayat Kabaktır](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Bu Yazarın Kitapları](#)
[The End](#)

ÖNSÖZ

Bu, bazı ürkütücü sahneleri olan seksi bir hikaye, ancak tüm yakınlık tamamen rızaya dayalı. Seksi olan, esaret, shibari, döl yeme, çok eşlilik ve orgazm reddi içeren sahnelerdir.

Ateşin etrafında cinayet hakkında konuşulan sahneler, diğer boyutlardaki varlıkları ararken yaşanan gerilim ve yanlış giden bir okült ritüel nedeniyle bir kadının ortadan kaybolmasıyla ilgili konuşmalar ürkütücüdür.

Bu kitap eğlenceli ve aptalca olması için yazılmıştır, ancak bu temaların hepsinin herkese iyi gelmeyeceğinin farkındayım. Lütfen kendi takdirinize göre okuyun. Akıl sağlığı önemlidir ve ben sizinkine değer veriyorum.

BAYRAM PERİSİ

LEGENDHASIT

Birinci Bölüm

Asha

"O Karanlık gölgelerin içinden cinayet için yaratılmış bir adam çıktı. Gözleri kırmızı parlıyor, dolunayın altında ışıltı ışıltı parlıyordu. Neredeyse ay kadar parlaktı.

"Pençe uçlu yumruğunda tuttuğu bıçağı."

Dramatik bir etki yaratmak için duraklayan Beau, ateşin kehribar rengi parıltısı yüzünü aydınlatırken eğilir. Hikâyenin doruk noktasına hazırlanmak için boğazını temizlerken, gölgeler alnından yukarı doğru uzanarak yüz hatlarını abartıyor.

"Keskin kenarı ilk kişinin boğazının üzerinde geziniyor ve bıçağı yumuşak etlerinin üzerinde kaydırırken, onu ısırarak şeytani kurt uzaktan uluyordu. Bıçağı teker teker yürüyüşçülerin hayatına son verdi, hepsi de dolunayın altında uyumaya cesaret ettikleri için."

Tüyler ürpertici kahkahası sessizliğe karışıyor ve havayı sadece ateşin çıtırtısı ve cırcır böceklerinin şarkıları dolduruyor. Elimdeki kırmızı fincanla oynayarak dudaklarıma götürüyorum ve bir yudum alıyorum. Plastiğin üstünden bakarak karşımdaki insanları süzüyorum. Bazılarını tanıyorum, bazılarını tanımıyorum. Cadılar Bayramı gecesi arkadaşlarla bir şeyler içmek için birinin arka bahçesinde toplanmak bir gelenek haline geldi.

Bu gece Kaysie'nin evindeyiz. Bu yıl gönüllü olmasına çok sevindim, onun evi grubun en rahat evi. Belki de o benim en iyi arkadaşım olduğu ve burada sayısız gece geçirdiğim için önyargılıyım. Cadılar Bayramı'nı daha önce evinde düzenlememiş olmasına şaşırdım çünkü o mükemmel bir ev sahibesi. Arka bahçesini dolduran tüm koltuklar için küçük yastıklar hazırladı ve hatta mutfağı lezzetli atıştırmalıklarla doldurdu. Chris'in evinde toplandığımız geçen yılki "kendin getir" havasından çok farklıydı. ile

Herkes bira getiriyordu, tezgahlar bira soğutucularıyla doluydu ve kesinlikle yiyecek yoktu. Gürültülü ve eğlenceliydi ama ertesi sabah tam bir cehennemdi.

Parti nerede yapılırsa yapılsın en azından bir şey değişmiyor, karanlık çöktüğünde ateş çukurunun etrafında ürkütücü hikayeler başlıyor. Marşmelovları çoktan bitirdik ama en azından fıçı güçlü bir şekilde devam ediyor. Bu iyi bir şey, çünkü hikayeler bundan daha ürkütücü hale gelirse bir tura daha ihtiyacım olabilir.

Canavarları ya da korku filmlerini pek sevmem ama iblislerle ilgili beni en çok korkutan bir şey var. Hikaye zamanından sorumlu olsaydım, herkes el kolyesi dağıtan ve size Prenses diyen maskeli adamlarla maceralarını paylaşıyor olurdu. Ne yazık ki ben değilim, bu yüzden korku ve ürperti dolu bir gece olacak.

Düşüncelerim Chris'in Beau'nun sırtına vurup "İşte biz bunun için buradayız!" demesiyle bölündü. Pekala, sırada kim var?"

Gözler parıldıyor, yanan ateşi birbirlerine yansıtıyorlar. Bu yıl burada yaklaşık yirmi kişi var, ki bu her zaman topladığımızdan daha büyük bir kalabalık. Çim sandalyelerden oluşan yarım daireyi dolduranların çoğu Hollow Springs'in yerlileri. Geri kalanlar ise komşu kasabalardan Cadılar Bayramı mekânımızı duyup bizimle birlikte eğlenmeye gelen insanlardan oluşuyor. Haberin yayılması mantıklı. Hollow Springs, Kuzey Carolina'nın sakin tepelerinde yer almaktadır. Bin kişiyi ancak aşan nüfusuyla herkes birbirinin ne yaptığını bilir.

Belki dolunay yüzündendir ama bu Cadılar Bayramı'nda bir şeyler farklı geliyor. Sanki hava daha berrak, her şey daha belirgin. Bulutlar sanki bir cadının sisli dalları boyunca uçmasını bekliyormuş gibi görünüyor. Yapraklar ayak altında daha çıtır çıtır ses çıkarıyor. Özellikle de ormanda gece hayvanları üzerlerinde yürürken. Uzakta bir şey hışırdayınca birden fazla kez tedirgin oldum.

en korkutucu kısımlarında biraz fazla yüksek sesle. Ayrıca, en rahat kazağını giymiş olmama ve ateş çukuruna en yakın yerlerden birine yerleşmiş olmama rağmen iliklerime kadar üşüdüm.

Beau beklenti içinde kalabalığa bakıyor. "Beni takip etmenin zor olduğunu biliyorum ama birinin çıkıp bir hikâye anlatması gerekiyor."

"Anlatacak bir hikayem var ama nereye anlatacağımı başla bilmiyorum. yın."

Bir an için kimin konuştuğunu anlayamadım. Kelimeler O kadar sessiz, o kadar unutulmaz ki, sanki havadan geliyorlar. Sesin geldiği sol tarafıma baktığımda, daha önce hiç görmediğim bir kadın fark ediyorum. Kalın kaküllü uzun siyah saçları solgun yüzünü örtüyor. Bordo sweatshirt'ünü karıştırırken, bu kadar çok insan tarafından algılanmaktan kaçınmak istercesine başını öne eğiyor. V yakalı etek ucundan hafif bir pembelik çıkıyor ve soğuktan zaten pembeleşmiş olan yanaklarına doğru uzanıyor. Başını kaldırıp benimle göz göze geliyor ve bakışlarını tekrar oynadığı ipe çeviriyor. Ellerine bakarak devam ediyor: "Bu bir hayalet hikâyesi değil. Sana anlatacağım şey beş yıl önce gerçekten oldu. O zaman da ödümü koparmıştı, şimdi de ödüm kopuyor."

Sanki sözlerinin doğru olduğunu onaylarcasına omurgamdan aşağı bir ürperti süzülüyor. Ama anlatılan hikâyelerin yarısından fazlasının *falancanın kuzeninin eski erkek arkadaşının arkadaşının başına gelen gerçek olaylar* olduğunu bilecek kadar çok kamp ateşi masalına katıldım. Yine de, duyacaklarımın beni hiç gelmemiş olmayı dileteceği hissinden kurtulamıyorum.

Sözü konuğumuza getiren Beau, yabancının adını soruyor.

"Ben Claudia, ama bu benim başıma gelmedi. Arkadaşım Samantha'nın başına geldi. Tuhaf şeylerle ilgileniyordu. İkimiz de maneviyatla bağlantı kurmaya gerçekten meraklıydık ama ben kristaller ve burçlarla uğraşırken o daha karanlık bir yola girmeye başladı. Oğlak burcunun gerçek yükselen formunda, Sam

bir tutkuyu maaş gününe dönüştürmeye çalıştı. Paranormal söylentileri araştırır ve internette okült ritüeller gerçekleştirirdi.

Ortam yaratmayı severdi. Bir hokkabazlık için ortam hazırlamanın bir sanatı vardı. Karşılaştığı saçmalıkların çoğu tamamen saçmaydı, ancak prodüksiyon becerileri benzersizdi. Film anlayışı ve set tasarımı becerileri sayesinde videoları çarpıcı sanat eserleri haline geliyor, hızla izlenme ve gelir elde ediyordu. Ücretli reklamlar ve hatta büyük markalarla sponsorluklar aldı."

"Olamaz!" Dean ayağa kalkar ve acı içinde ağlar. "Atlanamayan reklamların kurbanı oldu! Korkunç!" Elini dramatik bir şekilde kalbinin üzerine koyarak, kişisel mizah anlayışıyla hikayeyi alaya alır. Chris, Dean'e oturmasını ve çenesini kapatmasını söylerken elindeki bardağı ona doğru fırlatır. Ellerini teslimiyetle havaya kaldırıp tekrar yerine oturmadan önce plastik bardak kafasına çarparak yere düşer. Ateşe sıçrayan bira cızırdayarak Claudia'nın devam etmesi için kalabalığı susturur. Beau'nun başını sallayarak cesaretlendirmesiyle hikâyesine kaldığı yerden devam eder.

"Samantha, daha fazla büyümek için sınırları zorlamaya karar verdi. Daha fazla şeytani tören aramaya, daha ürkütücü binalara girmeye ve tuhaflıklarıyla bilinen yerleri araştırmaya başladı. Paranormal olaylarla ilgili kayda değer bir şey çıkmadı. Videoların arka planında birkaç ışık yanıp sönüyordu ama dürüst olmak gerekirse hepsi biraz sahnelenmiş gibiydi. Ta ki," sözleri sessiz hıçkırıklara dönüşürken sesi kesiliyor.

Bir dondurucuda duruyor da olabilirdim, çünkü ateş soğuşun ensemde yukarı süzülmesini engellemek için hiçbir şey yapmıyor. Sadece "d" harfinden bahsettiği için değil, iblislerden nefret ederim. Çok iyi bir hikaye anlatıcısı olduğu için. Gerçekten söylediklerinin doğru olduğuna inanmaya başlıyorum.

"Özür dilerim," diyor yukarı bakarken. İri yeşil gözlerinden süzülen yaşlar, aşağıdaki toprağa sıçrarken yüzünü çiziyor.

Ayağa kalkan Beau'nun sessiz tonu çok şey anlatıyor. "Hikâyeyi bitirmek zorunda değilsin, anlayışla karşılarız." Fıçıya doğru yürüyerek yeni bir fincan alır ve ağzına kadar doldurur. Omzunun üzerinden kalabalığa soruyor: "Sıradaki hikâyeyi kim anlatmak ister?"

"Hayır. Hayır." Yanağındaki gözyaşlarını silerek, cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışarak burnunu çekiyor. "Bunu gerçekten söylemek iyi olacak. Geçtiğimiz beş yıl kaçamadığım bir kabus gibi geliyor. Belki bu konuda konuşmak kapanmama yardımcı olur." Taze birayı alarak, sanki ihtiyacı olan cesaret bardağın dibinde yaşıyormuş gibi içiyor. "Yani, evet. Sam. Bir insanın sahip olabileceği en iyi arkadaştı, doğum günümü her zaman hatırlardı, ne zaman hasta olsam kapıma çorba ve kraker getirirdi. Ama sanırım iyi insanların bile başına kötü şeyler gelebiliyor." Küçük bir hıçkırık onun hafıza şeridindeki yolculuğunu yarıda kesiyor ve ben onun çığ ve kederli nostaljisine tanık olmaktan rahatsız bir şekilde sandalyemde kayıyorum.

"Onu nerede bulduğunu hâlâ bilmiyorum. Ama bir şekilde onu benden alan ritüele rastladı." Claudia hikayeye başladığından beri ilk kez doğruldu ve kalabalığa baktı, her birimizin gözlerinin içine baktı ve çemberdeki bir sonraki kişiye geçmeden önce bakışlarımızı tuttu. Bakışlarını benim üzerime dikerek, "Size hiç 'I-Cup' hecesini söyletmeye çalışan biri oldu mu?" diye soruyor.

"Hah!" Dean kahkahalarla yüksek sesle kükrer. "Evet, *işlediğini görüyorum!*"

"Kapa çeneni! Bu hiç komik değil!" Arkadaşıma bağırırken çıkardığı kan dondurucu ses beni zıplatıyor ve biramin son yudumunu içtiğim için şükrediyorum, yoksa şu anda onu giyiyor olurdum. "O da komik olduğunu düşünüyordu. Ta ki çok geç olana kadar. Sam bana ayini anlatırken güldü ve tek yapman gerekenin dolunay ışığı altında bu kelimeleri üç kez söylemek olduğunu söyledi. Bu, Yedigârlar'ın canavarının gelip

Sana sahip çıkmak. Bulduğu büyü kitabı eskiydi, sayfaları onu bulduğu kasaba kadar eskiydi. İçindekilerin çoğu okunaksızdı ama okuduklarının bir kısmını çözmeyi başarmıştı. Sembollerden birkaçını tercüme etmek zordu ama Hollow Springs'in yanlış basımı gibi görünüyorlardı. Bu yüzden o gece eski değirmenin yanındaki terk edilmiş evde kamp kurdu."

"Kahretsin," Claudia'nın sağında oturan kişi alçak sesle ısıklık çalıyor. "Bu tarafta kaybolan bir kız duyduğumu hatırlıyorum." Kalabalığın üzerine tedirgin edici bir sessizlik çökerken, şehir dışında kaybolan bir kızla ilgili haberlerin belirsiz hatırası kolektif hafızamızın girintilerini yokluyor.

"Sam çok heyecanlıydı ve bunun şimdiye kadar yaptığı en büyük canlı yayın olmasını dört gözle bekliyordu. Her yayında yaptığım gibi bunu da izledim. Diğerleri gibi başladı, izleyicilerin beğenmesini ve abone olmasını sağlamak için genel bir monolog, ardından siyah ve kırmızı mumların yakılması. Tırnaklarıyla mikrofona dokunduğunu hatırlıyorum, kan kırmızısı tabut uçları ilk kez hecelediğinde ortam sesini ayarlıyordu. İfadeyi ikinci kez söylerken gülümsemesi kameraya muzipçe bakıyordu, sessiz fısıltısı çağrıştırmacı ve büyüleyiciydi.

Onun pek çok ayinini görmüş olmama rağmen, bu ayinde bir şeyler farklı hissettirdi ve harfler üçüncü ve son kez seslendirilirken nefesimi tuttum. Video hızla parazitlendi. Bir an paniğe kapıldım ve iyi olduğundan emin olmak için neredeyse onu arayacaktım. Ama sonra bunun daha fazla izlenme ve sponsorluk almak için yapılmış bir numara olduğunu düşündüm ve ona iyi geceler mesajı atıp uyandığında kahve ve kruvasan içmek için buluşmayı planladım.

Ama beni aramadı. Eve hiç gelmedi. Dünyanın dört bir yanındaki binlerce izleyici onu son kez gördü ama kimse ona ne olduğunu bilmiyor. Halloween dışında kimse."

"Az önce Hallopeen mi dedin sen?! O da ne?" Tessa'nın sağımda attığı kahkaha tedirginliğimi üzerimden atmama yardımcı oluyor ama tam olarak değil. İblisin adı ne kadar komik olursa olsun, Claudia'nın hikâyesinde bana doğru gelmeyen bir şeyler var.

Chris derin ve tehditkâr bir ses tonuyla, "Hallowpeen gelir ve geceleri seni becerir, aletinin içi onun ruhu kadar boş olana kadar gitmeyi reddeder, muahahaha," diye devam ediyor.

Dean sandalyesinin üzerine çıkar ve gruba şöyle der: "Bu gece sikimi ıslatabilirim. Siktir et, söylüyorum. *İşlediğini görüyorum, işlediğini görüyorum, görüyorum...*"

Bu tuhaf kadının Dean'e nasıl saldırdığına tanık olmak şeytani bir ele geçirme korku filminden bir kesit izlemeye benziyor. Siyah saç telleri gecenin içinde arkasında uçuşuyor, gözleri panik renginde ve parmakları savunma pençeleri oluşturmak için boğumlarından kıvrılıyor. Kadın yüzünü tırmalarken Dean çılgılık atıyor, sanki dilini koparabilecek ve kaderini belirleyecek son birkaç kelimeyi söylemesini engelleyebilecekmiş gibi.

"Alın şunu üstümden! *MUG* diyecektim, gerçek ifadeyi bile söylemeyecektim. Bu da ne, biri yardım etsin!"

Dean'i onun pençelerinden kurtarmak için beş kişi gerekiyor. Bir an için zamanın içinde donup kalıyorum, sanki bir film izliyormuşum gibi önümde gelişen sahneyi izliyorum. Claudia'nın tökezleyerek ve ağlayarak eve doğru koşmaya başladığını gördüğümde, peşinden kimin gideceğini ve iyi olduğundan emin olmak için etrafıma bakıyorum. Herkes Dean'e o kadar odaklanmıştı ki yabancının kaybolduğunu bile fark etmediler.

Dean benim arkadaşım, ama bir pislik olabileceği de inkar edilemez. Genellikle mümkün olan en kötü zamanda kışını göstermeye karar verir. Saldırıya uğramayı hak ettiğini söylemiyorum ama kesinlikle bir tepki almak için kızın damarına bastı. Sadece bunun yüzünde kesikler oluşturacağını düşünmemişti.

Gözlerimi devirerek fıçıya uğruyor, biri onun diğeri de benim için olmak üzere iki fincan doldurup içeri giriyorum. Kapı arkamdan kapanırken, birinin beni dinleyen herkese şaka yaptığını duyuyorum: "Eğer I-CUP Hallowpeen'i çağırıyorsa, sırada ne var? Bir cihaza 8008 yazmak Boobyman'i ortaya çıkarır mı?"

Bu kasabadaki herkes Cadılar Bayramı gecesinde garip şeyler olduğunu bilir, bu yüzden insanların Hallowpeen ile kaderi baştan çıkarmaya neden razı olduklarını anlayamıyorum. Gerçek hikaye olsun ya da olmasın, tekrarlanan mantralarla iblis çağırmak tam da Hollow Springs'te kaçındığım türden bir şey. Özellikle de bilinç perdesinin en ince olduğu dolunay gecelerinde.

Kadını ön verandada oturmuş, başını ellerinin arasına almış halde buluyorum. Hıçkırır hıçkırır ağlarken omuzları titriyor ve keşke burada onu teselli edecek benden başka biri olsaydı diyorum.

"Büyük duygularla aram her zaman iyi değildir ve her zaman doğru şeyi söylemem ama sana bir bira getirdim." Yanına oturup kendi biramdan bir yudum almadan önce içkisini uzattım.

Etrafımızdaki dünya tekinsiz gecenin ürkütücü heyecanını yaşarken bile aramızdaki hava sessiz, verandayı bir melankoli ve huzursuzluk balonuyla sarıyor. Partinin uzaktan gelen sesleri, kahkahalar ve müzik, hayaletli bir geçit töreni gibi evin arkasından yolumuza çıkıyor. Birkaç ev öteden neşe içinde çığlık atan bir grup genç, aramızda dolaşan ağırlıkla bir başka keskin tezat oluşturuyor. Sadece partiye geri dönmek istiyorum ama Claudia'yı merdivenlerde sıralanan üç jack o'lantern ile yalnız bıraktığım için kendimi kötü hissediyorum.

Dalgın bir şekilde yanımdaki balkabağını okşamaya başlıyorum, parmaklarım pürüzsüz yüzeyinde geziniyor. Fincanımın boş dibinden çok daha büyüleyici. Bu balkabağını kim oyduysa, ona bir film afişine rahatlıkla sığabilecek kadar cazibeli, hıznırcı yakışıklı bir sırıtış vererek inanılmaz bir iş çıkarmış. Keskin açılar ve detaylı

özellikler ona gerçekçi bir nitelik kazandırıyor, sanki her an sırlarını fısıldamaya başlayabilirmiş gibi. Onu incelerken, neredeyse arkadaşlarımla birlikte kahkahalara katıldığını hayal edebiliyorum. Ama ne yazık ki ikimiz de burada şakadan korkan bu yabancıyı teselli etmeye çalışıyoruz.

"Bu kasabada, onca yer varken, birilerinin beni anlayacağını düşünmüştüm. Sanırım yanılmışım." Claudia sessizliği bozarak dikkatimi balkabağı sevgilimden çekti. Gözlerindeki canlı yeşil, neredeyse uhrevi, göz kapaklarının kırmızılığına karşı parlıyor.

"Bu kasabanın o kadar çok efsanesi var ki bazen neden kurallara uyduğumuzu unutuyoruz. Son olaydan bu yana onlarca yıl geçmiş olması da yardımcı olmuyor. Bence herkes bunu bir batıl inanç olarak görüyor."

Bana davasını savunuyormuş gibi bakıyor. "Hallowpeen bir batıl inanç değil ve bunu ben uydurmadım. O gece arkadaşım Sam'e bir şey oldu."

"Onu hiç kendin çağırmayı denedin mi?" Bunu söylediğime hemen pişman oluyorum, çünkü benden uzaklaşırken yüzünde beliren dehşet ifadesi beni utandırıyor.

"Neden en iyi arkadaşımı kaçıran iblisi çağırayım ki?"

"Neden yaptığını sormak için mi? Bilmiyorum. Ben böyle şeyler yapmam. Kahretsin, korku filmi bile izlemem. Ama ne olduğunu biraz merak etmiyor musun?"

Yine sessizlik içinde oturuyoruz, o söylediklerimi düşünüyor, ben de bir yabancıyı teselli ederken ayrılmak için uygun zaman diliminin ne olduğunu merak ediyorum. Tuvalete falan gitmem gerektiğini söyleyeceğim.

"Belki..." Bir şey söylemeye başlıyor ama sesi kesiliyor. Düşüncesini bitirmesini beklemek beni dehşete düşürüyor. Gözleri bir planla büyüyor ve bir kez daha bir iblis çağırması gerektiğini söylediğim için pişman oluyorum. "Onu çağıramam. Çok korkuyorum ve eğer onu ararsam düzgün düşünemem."

Hallowpeen ortaya çıktı. Ama belki bunu benim için yapabilirsin?"

Avludan kahkahalar yükseliyor ama ben onların neşesinden kilometrelerce uzaktaymışım gibi hissediyorum. "Olmaz. Yapamam. Yani, üzgünüm ama gerçekten o kişi ben değilim." Gitmek için ayağa kalktığımda özür dilemeye çalışırken tökezleyerek geri çekilmeye ve onun elinden kurtulmaya çalışıyorum. Ama çok yavaş hareket ediyorum ve beni kolumdan yakalıyor. İtiraz edemedim beni içeri ve doğruca banyoya sürüklemeye başlıyor.

"Evet, bunun için mükemmel olursun! Bu çok parlak bir fikir! Aman Tanrım, bu planı yaptığın için sana çok teşekkür ederim!" Koridorda aceleyle ilerlerken minnettarlık ve rahatlama gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzülüyor.

"Ne planı? Plan falan yok! Ben ne yapacağım ki? Ne mumlarım var ne de ne diyeceğimi biliyorum." Koridorun sonundaki banyo ileride beliriyor, gece lambasının bal rengi ışıltısı şu anda beni korkutan gölgeler oluşturuyor.

"İyi olacaksın. Sadece üç kez I-CUP yaz ve ortaya çıksın. Mumlar ve aksesuarlar göstermelikti, hiçbirinin ayinle bir ilgisi yok. Ayrıca, kapının hemen dışında olacağım, yani bir şey olursa içeri dalar ve seni kurtarırım." Gömleğinin altına sıkıştırdığı zinciri çekerek kolyesini çıkarıyor. Küçük bir madeni para büyüklüğünde ve kenarları pürüzlü, ham bir siyah taş parçası. Kolyeyi bana takarken, "Bu Sam'in hediyesiydi. Koruyucu olduğunu söyledi. Buna turmalin deniyor. Her neyse, belki seni ona bağlayabilir ve o canavarın arkadaşına ne yaptığını bulabilirsin." Ellerini omuzlarıma koyuyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Teşekkür ederim, ciddiylim."

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Yarım saatten daha kısa bir süre önce tanıştığım biri için bilinmeyen bir varlığı çağırarak üzereyim. Ama işe yaramayacağı kesin. Hallowpeen'i hiç duymadım. Bu kasaba canavarlarıyla tanınır, ancak henüz ulaşılmamış bir efsanenin

daha önce bu parçalara çok zarar verebilir. Peki, bu Halloween gerçekten ne kadar kötü olabilir?

Beni banyoya götürüyor ve aynanın karşısında birbirimize sokuluyoruz. Claudia'nın gülümsemesi bu loş odadaki en parlak şey olsa da, dudaklarım bu çılgın fikre dahil olmalarını protesto edercesine sıkıca birbirine bastırılmış durumda. Korku yüzümün her yerinde açıkça görülüyor. Kaşlarım o kadar yüksek ki alnımda bir merdiven oluşturuyor, sanki gözlerim kafatasımdan bir kaçış yolu çiziyor, böylece hayata getirdiğim dehşete tanık olamıyorlar.

"Tamam, hazır mısın?"

Odadan çıkıp kapıyı arkasından sıkıca kapatmadan önce cevabımı bile beklemiyor. Claudia tahta bariyerin içinden bağırarak beni rahatlatmaya çalışıyor. "Bana ihtiyacın olursa hemen dışarıdayım! Sadece yardım falan çağır."

Önce onun boğuk sesine, sonra da evin içinde gümbürdeyen bas sesine odaklanarak, kendimi bir sürü insanın olduğu bir partide olduğumu hatırlamaya zorluyorum. Kendimi tamamen yalnız hissediyorum ama bunun arkadaşının başına gelenlerden çok farklı olduğunu aklımdan çıkarmamam gerekiyor. Samantha'nın sadece bir ekrandan izleyen tanıkları vardı ve fiziksel olarak müdahale edebilecek kadar yakınında kimse yoktu. Benim yakınımda insanlar var, birlikte büyüdüğüm ve kesinlikle benim için savaşıacak arkadaşlarım. Ama yine de aynada kendime baktığımda, kimsenin beni yanlış giden büyüden kurtarabileceğinden tam olarak emin değilim.

"Orada işler nasıl gidiyor?" Çaresizce bağırmasının ardından kapı hızla çalınır.

"Her şey yolunda, henüz yapmadım," diye cevap veriyorum.

Henüz. Bu kelime kaderimi belirliyor. Bu üç küçük harf, bunu gerçekten yapmayı planladığım anlamına geliyor. Kapağı indirip tuvaletin üzerine tüneyerek etrafımdaki odaya bakıyorum. Ne de olsa burası hayattayken göreceğim son yer olabilir. Kaysie'nin duvar kağıdını hep sevmişimdir.

Muhtemelen saklanıyor ve ölümümü planlıyor. Üzerime atlarsa kaçabilecek miyim? Kalbim kulaklarımda çarparken, tıpkı canavarı çağırdığım gibi cesaretimi topluyorum. Tek bildiğim, hayatta kalmak istiyorsam ilk hamleyi benim yapmam gerektiği. Adrenalinim beni mümkün olduğunu bile bilmediğim kadar zorlayarak ileri atılıyor, perdeyi yırtıyor ve Hallowpeen'le karşılaşmaya hazırlanıyorum.

Nefes nefese boş küvete bakıyorum. Şaşkın ama aynı zamanda minnettar bir şekilde leğeni tarıyorum ve banyoda bir iblisle birlikte kapana kısılmadığımı fark ediyorum. Kumaşı sıkıca kavradığım yerden kurtararak, çılgınca etrafımda dönüp gölgelerde bir şey arıyorum, ancak gerçekten yalnız olduğumu fark ediyorum. İşe yaramadı. Bu gerçekten de bir tür eşek şakasıydı, kandiğim berbat bir ürkütücü hikayeydi. Ama banyodan çıkarken emin olmak için bakmam gereken bir yer daha var. Aynaya.

Belki de suçlu filmlerdir, ama geceleri aynaya bakmaktan nefret ediyorum. Birinin ya da bir şeyin bana dönüp bakmasından öyle bir korkuyorum ki, sanki altıma sıçacaktım gibi midem bulanıyor. Garip şeylerin olduğu ve batıl inançların kanun gibi uygulandığı bir kasabada büyümek de yardımcı olmuyor. Ancak bu ritüelin bir şakadan başka bir şey olmadığından tamamen emin olmanın tek yolu, dışarı çıkarken aynaya bakmak.

Başımı eğik tutarak, lavaboya yaklaşırken yavaş ve ölçülü adımlar atarak yansımayla göz teması kurmaktan kaçınıyorum. Sağ tarafımdaki sabunluk gözüme çarpıyor. Oldukça ağır görünüyor, masif mermer ve ahşap, geçici bir silah için en iyi seçeneğim. Kendi hayatımı kurtaracaksa Kaysie'nin aynasını ve sabununu seve seve değiştirim. Avuçlarım nemli ve sabunluk elimden kaymasın diye daha sıkı tutmam gerekiyor. Üçe kadar saymak için bir plan yaparak, tek ihtiyacım olanın küçük bir bakış olduğuna kendimi ikna ediyorum. Sonra kapıdan çıkıp dünyayla yüzleşebilirim. Eğer

Henüz gece yarısı olmadı, belki partiden ayrılmadan önce şekerlikten biraz şeker alabilirim.

"Tamam, Asha. Bunu yapabilirsin," diye kendimi gaza getiriyorum. Dizlerimi bükerek geri sayarken adımlarımı biraz zıplatıyorum. "Üç, iki, bir, BAŞLA!" Aynadaki canavara hızlı bir top atacakmışım gibi kolumu kaldırıp geriye doğru kaldırıyorum, yukarı bakıyorum ve korkumla yüzleşiyorum.

Bakışlarımı karşılayan tek şey kendimim ve dürüst olmak gerekirse, bu yeterince korkutucu bir görüntü. Bir korku filmindeki son kıza benziyorum, hayatta kalma kararlılığıyla açılmış gözler, yüzümden çılgınca savrulan saçlar ve başımın üzerinde duran bir silah. Ancak oldukça korkutucu görünsem de, camdan geriye bakanın sadece ben olduğumu inkar etmek mümkün değil. Yansımamda parlayan gözler ya da sinir bozucu bir gülümseme yok ve gölgeler arkamda dönmüyor. Gerçekten yalnızım.

Sabunluğu yere bırakıp kendi kendime, biraz manyakça da olsa, usulca gülüyorum. Sözde arkadaşlarım beni iyi yakaladı. Eğer benimle alay etmek istiyorlarsa, başardılar. Eminim duşu gözetlememin ve sabunu bir silah olarak kullanmamın detayları onları daha da kızdıracaktır, ama dürüst olmak gerekirse, bu tatili bu kadar harika yapan da bu. Duyarlılık perdesi bu kadar ince olduğunda, biz ölümlülerin gülmekten başka yapabileceği pek bir şey yok.

"Tamam çocuklar! Güzeldi! Bu aptal I-CUP ritüelini gerçekleştirdikten sonra bir bardak biraya ihtiyacım olacak!" Kapıyı açarken bağıriyorum. Banyoda yalnız olmak yeterince ürkütücüydü ama koridora adım attığımda beni karşılayan manzara kadar sinir bozucu değildi.

Her şey aynı, en azından aynı görünüyor, ama içimden bir ses geri dönmemi ve kaçmaya hevesli olduğum odaya koşmamı söylüyor. Ortamın tam olarak neden kötü olduğunu anlamam biraz zaman alıyor ama değişiklikleri fark etmeye başladığımda içimdeki panik anında yükseliyor. Önce Claudia'nın söz verdiği gibi kapının dışında beklediğini fark ediyorum. Sonra birinin müziği durdurduğu aklıma geliyor. Kalbimi sakinleştirmek için kendimle mantık yürütmeye çalışıyorum.

oranı, ama ben bile bu kadar büyük bir partinin benden sessizlik içinde saklanmanın bir yolunu koordine etmesinin gerçekçi olmadığını biliyorum, çünkü ne bir ses duyulabilir ne de bir ruh bulunabilir.

"Ha Ha! Şimdi hepiniz dışarı çıkabilirsiniz, tamamen çıldırmış durumdayım ve tekrar partiye hazırım!" Kimseye bağırıyormuşum gibi hissetmek hoşuma gitmiyor, çünkü bu mümkün olamaz. Birkaç dakika önce burası insanlarla doluydu. Hepsi nereye gitmiş olabilir?

"Parti insanları mı? Neredesiniz?" Boş koridordan dönüp çorak oturma odasına giriyorum. Kanepe aynı yerde, masa biblolar ve dekoratif kitaplarla düzenlenmiş, ancak bunlar Kaysie'nin topladığı fotoğrafçılık ve mimari üzerine olanlar değil. Bunun yerine, siyah spreylili kenarları ve karamsar kapak resimleriyle ürkütücüdürler. Hâlâ bu değişikliklere mantıklı bir açıklama ararken, Kaysie'nin dekorasyonda her şeyin ötesine geçtiğini gözden kaçırmış olmam gerektiğine kendimi ikna ediyorum. Gerçekten harika bir parti veriyor, bu yüzden muhtemelen onun tatile olan bağlılığını gözden kaçırmışım.

"Alo?" Bir sandalyenin arkasından bakarken tekrar deniyorum. Artık bağırarak gücüm yok ve dürüst olmak gerekirse, bana ne cevap verileceği konusunda biraz korkuyorum. Bir yanım sabunluğu hiç bırakmamış olmayı diliyor, şu anda onun ağırlığını avuçlarımda hissetmek işime yarayabilirdi.

Oturma odası tamamen boşken, mutfakta yaşam belirtileri bulmak için hareket ediyorum. Partinin kalıntıları var, bu beni rahatlatmalı ama sadece kafamın daha da karışmasına neden oluyor. Aynı atıştırmalıklar, aynı kırmızı plastik bardak yığını, jack-o-lantern desenli kokteyl peçetelerinin yanında duruyor. Tezgâhın üzerinde kırıntılar bile görüyorum ama tek bir kişi bile yok. Fırının üzerindeki saat daha on buçuğu gösteriyor, ki bu da herkesin eve gitmesi için çok erken. Ne olur ne olmaz diye şekerleri tabaktakilerden tezgâha boşaltıyorum. Acil bir durum herkesi partiden uzaklaştırdıysa, Kaysie'yi Cadılar Bayramı gecesi bir kase dolusu şekerle bırakmayacağım. İçimde kindar bir yan olsa da

Bu sik kafalıların bana bu kabusu yaşattıkları için ManCandy'nin gazabını hak ettiklerini düşünen boktan bir arkadaş olmayı reddediyorum.

Arka kapıdan dışarı bakarken, güvertenin üzerinde çaprazlama uzanan ışık dizisinin altında köşedeki fıçıya bir göz atıyorum. Sandalyelerin hepsi ateş çukurunun etrafına dizilmiş ama ateş tamamen sönmüş. Ne bir kor parıltısı ne de bir duman kokusu kalmış ve ben o banyoda ne kadar kaldığımı merak ediyorum. Bana on dakikadan fazla gibi gelmedi ama sanırım bir iblisi çağırmak üzereyken zaman size oyun oynayabiliyor.

İçeride kimse yok, arkada kimse yok, kontrol edebileceğim tek yer ön veranda. Açıkçası, Kaysie'nin şeker mi şaka mı için bıraktığı şeker kabını boşaltmak için oraya gitmeliyim. Yerler gıcırıyor ve bunun burada hep olup olmadığını ya da bunun gerçekten Hollow Springs'in garip bir alternatif boyutunda olduğuma dair bir işaret olup olmadığını merak ediyorum. Tüylerim diken diken oluyor, sanki her bir tel gölgelerden hangi açıklanamayan dehşetlerin fırlayacağını görmek için etrafımda nöbet tutuyor. Dışarı çıktığımda tedirginliğim daha da artıyor. Vücudum, soğuktan değil ama engel olamadığım bir ürpertiyle titriyor.

Sokağı çevreleyen evlere bakarken gözüme özellikle farklı bir şey çarpmıyor. Ama ortalık sessiz, Cadılar Bayramı'nın bu erken saati için fazla sakin ve ıssız. Tabii ki çoğu insan gece yarısı olduğunda içeride kalmayı daha güvenli buluyor, ama eğer fırının üzerindeki saat doğruysa, hala başıboş şeker mi şaka mı yapanların olması gerekirdi. Ya da en azından bir partiden eve dönerken sokaklarda tökezleyen birkaç kostümlü insan. *Bu* partide insanların olması gerektiğinden bahsetmiyorum bile.

Etrafı incelemeye çalışırken kendimi çok fazla korkutmadan önce, şeker tabaktan alıp içine atıyorum. Kaseye bağlı mekanik el benim hareketimle uyanıyor ve kaydın başlama sesi beni geriye doğru yuvarlıyor. Çarpışmaya hazırlanırken, beceriksizce

ön merdivenlerden aşağı düşmekten kıl payı kurtuldum. Ağrıyan bileklerimi ovuştururken, kase kükreyerek canlanırken uğultu ve kıkırdama sesleri sessizliği bozuyor.

"Tabii ki şekerlik hâlâ çalışıyor, ne kadar uygun," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

"Bu gece işe yarayan tek şey o değil, Boo." Solumdaki derin ses kalbimin durmasına neden oluyor, ama daha da korkutucu olanı, aynı zamanda amımın sıkışmasına neden olması.

Mekanik şeker tabağı durduğunda sessizlik geri dönüyor ve bir an için bir ses duyduğumda hayal görüp görmediğimi merak ediyorum. Ancak bu düşünce, açık bir avuç aşağı uzanıp yardım davetinde bulunduğu kısa sürüyor. Bakışlarımı ele sabitliyorum, sonra yavaşça gözlerimi yanımda duran figüre kaldırıyorum.

"Isırmam. Kalkmana yardım edeyim."

Böyle dişlerle ısırmayacağından şüpheliyim. Daimi bir gülümsemeye bürünmüş, bir katilin başka bir kurban aldıktan sonra yaptığı gibi mutlu görünüyor. Parlayan gözleri korku dolu kalbimi delip geçerken sivri dişleri parlıyor. Bakışlarımı bu canavardan ayıramıyorum. Eğer yüzündeki kaba yontulmuş çıkıntılar onu tanımlamak için yeterli değilse, sikinin yukarı ve aşağı doğru uzanan yivleri kesinlikle yeterli. Elimi kaldırıyorum ve Hallowpeen beni ayağa kaldırıyor.

"Beklediğim gibi değilsin." Belki de bunu söylemek için fazla samimiydim ama Cadılar Bayramı efsanesinin devasa bir balkabağı fenerinden bahsettiğini asla düşünmezdim. Merdivenlerde sıralanan diğer iki balkabağı adamını fark ettiğimde, bunu üç büyük jack-o'-lantern yapın. Aman Tanrım, merdivenleri kaplayan oyulmuş balkabakları canlanmış!

Gözlerim kafamın içinde sahada dolaşan basketbol topları gibi zıplıyor ve kime ya da nereye bakacağımı bilemiyorum. Bu adamlar tepeden tırnağa kas yığını. Koyu kırmızı biber rengi tenleri, yumuşak nervürlü etleriyle orada çırılçıplak duruyorlar, dolunayları tüm mahalleye sergileniyor.

Elimi tutan eli nazikçe sıkıyor ve aşağıya baktığımda tırnaklarının manikürlü kabak çekirdeği olduğunu fark ediyorum. Bakır teninden hafifçe yükselen yeşil damarlar, bir kafesteki asma gibi devasa kollarına tırmanıyor. Küçük bir ağaç gövdesi büyüklüğündeki pazularıyla çok güçlü olduğu belli. Ama onun en büyük parçası kolları değil. Aleti.

Şişkin kabağının turuncu yüzeyi, balkabağı baharatlı latte'nin üzerindeki çırpılmış krema gibi köpükle kayganlaşmış. Santim santim önümde sallanan ölçülemez uzunluğuna huşu içinde bakıyorum. Yivli tabanı, balkabağı kabağı gibi çıkıntı yaparak vücudundan uzaklaşıyor. Kabak sünnet derisinin altında, dışarı çıkmak isteyen sapın ucunu görebiliyorum.

"Gözlerim burada, Boo."

Bakışlarımı sünnetsiz tohum deliğinden çektiğimde yanaklarım daha da kızarıyor. Geniş formu üzerimde yükseliyor ve arkadaşları aşağıdaki basamaklarda olsa da, parlayan bakışlarıyla tanışmak için hala yukarı bakmak zorundayım. Balkabağı kafalarının içindeki mumların soluk hatları ürkütücü bir kehribar parıltısı yaratıyor ve pürüzlü, hınzır gülümsemelerinden yayılıyor. Burun için oyulmuş olandan biraz daha büyük olan üçgen şeklindeki göz delikleri, sanki bu gecenin ikramı benmişim gibi bana bakıyor.

Ağrıyan bileğimi nazikçe ovarken yüzümü buruşturduğumu fark etti ve "Canın yandı mı balkabağım?" diye sordu.

Lakap beni güldürüyor, gerçek bir balkabağı tarafından balkabağı olarak adlandırılmak oldukça eğlenceli.

"Sadece biraz, ama iyi olacağım. Ağrım geçmezse biraz buz ya da başka bir şey kullanabilirim." Aklıma bir düşünce geliyor ve bu dünyada buz olup olmadığını merak ediyorum. "Bu arada, neredeyim ben? Burası neresi?" Sesimi sabit tutmaya çalışıyorum ama kelimelerim sanki ölüme meydan okuyan bir dublörün ipinden geçiyormuş gibi cızırdıyor.

"Bizi çağırmadın mı?" Sanki benim çağırmamam saçmaymış gibi, üçü de birbirlerine kuşkuyla bakıyor.

I-CUP ritüelinin ne işe yarayacağını bilmiyorum.

"Yani, ben yaptım. Teknik olarak. Ama bu benim fikrim değildi. Dürüst olmak gerekirse, bunu söylemeden sadece birkaç dakika önce ritüelden haberim oldu."

"Bilmediğin bir sihirle çalışmak için ya çok cesur ya da çok saf olmalısın," diyor elimi tutan bir numaralı balkabağı, başparmağıyla avucumun içini rahatlatırken, beni bir kediyeymişim gibi döndürüp okşuyor.

İkinci kabak kafalı figür söze karışıyor: "Sizin dünyanızdan biri bizimkine gelmeyeli epey oldu. Ne kadar, beş yıl mı?"

"Samantha," diye nefesimi tuttum.

"Mmm, evet, onun hakkında her şeyi duyduk," diyor üç numaralı balkabağı uğursuz bir sırıtışla. "Oldukça iyi mücadele etti. Acaba sen de onun kadar cesur olabilecek misin?" Gözleri kısılıyor, beni ölçerken daha da parlıyor, tepkimi bekliyor. Ama bakışları bana tehlikedeymişim gibi hissettirmiyor. Bunun yerine, heyecan verici ve bilinmeyen bir şeyin içindeymişim gibi hissettiriyor. Bir şekilde, bir numara olduğunu düşündüğüm şey bir ikrama dönüşüyor.

İç çamaşırlarımı kaplayan ani şehvet dalgasından sıyrılıp burada olma nedenime odaklanmaya çalışıyorum. "O, Samantha, iyi mi? Hâlâ burada mı?"

"Onunla hiçbir ilgimiz yok. O bu dünyaya başka bir geçitten geldi ve artık o evin Hallowpeen'lerinin sorumluluğunda." Konuşurken kollarını bana dolayan verandadaki balkabağı adam ekliyor: "Tıpkı senin bize ait olduğun gibi."

Kahretsin, kocaman bir balkabağı aleti beni iterken onu bulmaya odaklanmak zor olacak. "Ben, ben hala anlamıyorum. Ben nasıl senin oluyorum? Burası benim evim bile değil. Başka bir Hallowpeen şeyine ait olmadığımı emin misin?"

Eli yüzüme doğru fırlıyor, çenemi sıkıca kavırıyor ve başımı kaldırıyor, böylece korkutucu gözlerine bakmaktan başka seçeneğim kalmıyor. Alçak bir hırıltıyla bana güvence veriyor,

"Sakin bir daha başkasına ait olduğunu söyleme, yoksa sana bize ne kadar ait olduğunu gösteririm."

"Sakin ol, Jax." İki numaralı balkabağı bize katılmak için adım atarken araya giriyor. Jax'in elini yüzümden indirip parmaklarını birbirine kenetlediğini ve "Bize bunun nasıl çalıştığını bilmediğini söyledi zaten, bir şey kastetmedi" diye eklediğini izliyorum. Dikkatini bana çevirerek, en iyi güven verici gülümseme denemesini yapıyor, ancak tırtıklı noktaların yerine oturmasıyla daha ürkütücü görünüyor. "Kendi dünyanda nerede yaşadığın önemli değil. Önemli olan büyüü nerede söylediğiniz. Arkadaşın Samantha bu dünyaya katıldı ve şu anda Halloween'ile birlikte o evde yaşıyor."

"Şanslısın ki burada üç kişiyiz. Daha iyi bir portal seçtiğinizi söyleyebilirim." Son balkabağı adam öne çıktı ve bize katıldı. Bir kolunu belime doluyor. Üç sebzenin vücuduma ne kadar yakın olduğunun farkındayım. Bu akşam soğuğu engelleyemeyen kazak beni bir fırın gibi yakıyor, içimden yayılan ısı dayanılmayacak kadar fazla.

"Kendi dünyama nasıl geri dönebilirim?"

Bana doğru bastıran Jax, kulağıma mırıldanmak için eğildi, "Gerçekten geri dönmek istiyor musun, Balkabağım?"

Vücudumdaki tüm nem kalçalarımın arasından taşarken ağzım kuruyor.

Yumuşak, neredeyse uğursuz bir kıkırdamayla diğer balkabağını kavrayışını bırakıyor ve bir parmağını yüzümün yan tarafında gezdiriyor, saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırmadan önce dokunuşu tenimde kalıyor. "Burada sıkışıp kalmadın," diyor, sesi kadifemsi bir fısıltıyla karışık bir eğlenceyle, "ama geri dönmek biraz karmaşık. Uzun zamandır böyle bir şey olmamıştı."

"Karmaşık işlerin üstesinden gelebilirim," diye cevap veriyorum, kendimden daha emin görünmeye çalışarak. Sesim hafifçe titriyor ama duruşumu düzeltiyorum, bakışlarını toplayabildiğim kadar kararlılıkla karşılıyorum. İçimi kemiren tahrike rağmen

güçlü kalmam ve bu tuhaf dünyadan bir çıkış yolu bulmam gerektiğini biliyorum. Ama şu anda bir Halloween sandviçinin içindeyim, tek düşünebildiğim balkabaklarının turtama ne kadar yakın olduğu.

"ManCandy'yi tanıyor musun?" İki numaralı balkabağı diyor.

Kalbim küt küt atıyor. Tabii ki ManCandy'yi tanıyorum. Hollow Springs'teki herkese küçük yaşlardan itibaren bu efsane öğretilir ve her Cadılar Bayramı'nda bu ibretlik hikâye korku ve hayranlık karışımı bir duyguyla paylaşılır.

Gece yarısı olduğunda, eğer tabakta tek bir parça şeker kalmışsa, ManCandy size kendi hileli ikramını vermek için gelir, diye uyarıyor efsane. Ürperiyorum ve bunaltıcı soğuk hava kemiklerimin arasından sızıyor. Canavar gibi beni esir alanların kolları etrafımda biraz daha sıkılıyor, hem rahatlatıcı hem de biraz ürkütücü.

"Biz yanımızdayken onun için endişelenmene gerek yok," diyor arkamdaki balkabağı boynuma sokulurken kulağıma doğru. "Sen bizimsin ve seninle oynamasına asla izin vermeyiz."

Üç numaralı balkabağı adam grup kucaklaşmasına katılır, "Bizimle güvendesin. Olmak istediğin kadar güvende." Kıcıma şakacı bir şekilde vururken hınzırca sırıtıyor.

Neredeyse en başta neden ManCandy hakkında konuştuğumuzu unutuyordum ama arkamdaki balkabağı hikâyesini bitirirken beni gerçekliğe geri döndürüyor. "Biri ManCandy'yi krallığınıza geri davet ederse eve gidebileceğinizi söylüyorlar," diyor biraz karanlık bir eğlenceyle, "ama çok uzun zamandır kimse onun için şeker bırakmadı."

Gözlerim dolmaya başladı. Hollow Springs'teki herkes gecenin sonuna kadar tüm şeker tabaklarının boşaltılmasını sağlamak için birlikte çalışıyor. ManCandy onlarca yıldır görülmemişti, belki daha da uzun süredir. Bu eski, tüyler ürpertici efsanenin artık benim gerçeğim olabileceğinin farkına varmak bunaltıcı.

"Seni ağlarken görmekten nefret ediyorum, Boo." Bir el yüzümü nazikçe ok ayıp yanağımdan süzülen ya ları silerken her şey turuncuyla karışık karanlığın kaotik girdabında bulanıkla ıyor. İçimdeki tüm kaçış umutları ölürken kalbimi boşluk kaplıyor.

"Demek bu yüzden size Hollow Peens deniyor," diye sızlanıyorum, sesim melankoliyle kalınla ıyor ve bastırmaya çalıştığım duygularla geriliyor. "     burada olmak içinizdeki her şeyi yok ediyor ve sizi kendinizden bir kabuk olarak bırakıyor."

"Benim bir insan kabuğundan başka bir şey olmadığımı mı söylüyorsun?" G zya larımı silen nazik eller boynuma doğru iniyor ve boğazımı hafifçe sıkıyor. "Benim bağırsaklarımın s k lm   olması seninkileri yeniden d zenleyemeyeceğim anlamına gelmiyor." Sözlerini keskin, kışkırtıcı bir hamleyle noktılıyor ve yaramaz tehdidinin altını çizecek şekilde sikini bana doğru bastırıyor.

"Sakin ol, Gordy. Sadece korkuyor."

İsimlerini bile sormadığım ve onlardan balkabağı bir, iki ve    diye bahsettiğim için kendimi çok bencil hissediyorum. Ama kendimi savunmam gerekirse, duyarlı balkabaklarının nesnelerden çok insanlara benzeyeceğini nereden bilebilirdim ki?

"Açıkçası g cenmek istememi tim. Sadece evde sevdiğim hayatı asla g remeyebileceğim gerçeğiyle yüzleşmek zor." Gordy'nin eli boğazımdan kurtulup enseme kayıyor ve beni kendine çekerek anlayışla alnıma bir öpücük konduruyor.

"Pekala Balkabağım, daha nazik olmak için elimden geleni yapacağım. Bu bana doğal gelen bir şey değil ama senin için çaba göstereceğim. Yine de bağırsaklarını yeniden düzenlemeyi planlıyorum."

Yoğunluğu ba a çıkılamayacak kadar fazla, bu yüzden dikkatimi dağıtmak için     nc  canavara dönüp "Adın ne?" diye soruyorum.

 akacı bir ses tonuyla, "Sen bana seninkini söylersen ben de sana benimkini söylerim, Boo" diye takılır.

Harika. Sanırım cinsel gerilime ara veremeyeceğim. Derin bir nefes alarak, ba  döndürücü

Tarçın ve hindistan cevizi baharatı, kokularının etkisi zihnimi temizlemek için hiçbir şey yapmıyor. "Ben Asha."

"Mmm, Asha. Adının tadı bu kadar güzelse, amının ne kadar çökmüş olduğunu merak ediyorum."

Kalçalarımın arasındaki ağrının havayı etkileyebileceğini sanmıyorum, ama yemin ederim nem arttı, gece havası şu anda nemli gibi hissettiriyor.

Soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışarak gruptan uzaklaşıyorum, sarmaş dolaş kollarının altından eğilip kucaklarından çıkıyorum.

"Sen Jax'sin, bu da Gordy. Adını öğrenebildim mi?" O anın sıcaklığına rağmen sesimi sabit tutarak talep ediyorum.

"Ben Hal," diye yanıtlıyor muzip bir sırıtışla. "Ama bu gece beni çağırmanı duymak isteyeceğim birkaç şey daha düşünebilirim."

Flörtünü görmezden gelerek konuşmayı tekrar rayına oturtmaya çalışıyorum. Burada olmanın benim için tam olarak ne anlama geldiğini çözmem gerekiyor ve tek planlarının beni bir bardak kabak suyu gibi doldurmak olduğu açık.

"Gordy, Jax ve Hal. Şimdi ne olacak peki? Hayatımın geri kalanını burada, üç devasa jack-o'- feneriyle boş bir kasabada mı yaşayacağım?" Etrafımızı saran sessiz mahalleye kollarımı sallayarak söylüyorum.

"Birbirimizi tanımak için yapabileceğimiz birkaç şey var aklımda," diye yanıtlıyor Hal, sesi şimdiye kadar içtiğim tüm latte'lerden daha baharatlı.

Gözlerimi devirerek, "Şu anda cidden bana asılıyor musun, Hal?" diye soruyorum.

"Bunu her zaman, her yerde yaparım, Boo," diye yanıtlıyor hiç vakit kaybetmeden.

Samantha'yı bulup bu kâbus kasabasından kaçmama yardım edip edemeyeceğini görmek için gerçekten de fırtına gibi esmeliyim. Ama tek yapmak istediğim balkabağı tarlasının ortasına geri dönmek ve gecenin derinliklerine kadar tarlamı sürmelerini sağlamak.

"Kızardığında çok güzel oluyorsun. Pembe sana çok yakışıyor," diyor Hal, parlayan gözlerini aşağı indirip eteğime bakarak. Bahsettiği pembe rengin yüzümde olmadığını biliyorum.

Hal paketi bırakıyor ve önümde durmak için adım atıyor. "Eğer verandada sana iltifat etmemizi istemiyorsan, belki de yatak odasına geçebiliriz," diye öneriyor boğucu bir fısıltıyla.

Gerçekten de başka bir boyuttan gelen jack-o'-lantern'lar tarafından baştan çıkarılıyor muyum? Basitçe söylemek gerekirse, evet. Üç sert vücut ve daha da sert üç sikin tüm dikkatlerini bana vermesi geri çevrilmesi zor bir şey. Ama bunlar sıradan ateşli adamlar değil, onlar Hallowpeen'ler ve bu beni sandığım kadar güvende olmadığım konusunda endişelendiriyor.

"Peki, sana güvenebileceğimi nereden bileceğim? Yani beni baştan çıkardıktan sonra beni yemeyecek misin?"

"Oh, Balkabağım. Baştan çıkarmanın bir parçası olarak seni yiyeceğim." Hal boynumun kenarını yalıyor. Dili soğuk tenimi okşarken ateş gibi hissettiriyor. Bunu gerçek anlamda söyleyip söylemediği umurumda bile değil, ben bittim. Köprücük kemiğime kadar öpmeye devam ederken içimden bir inilti kaçıyor.

Ellerini sırtımdan aşağı kaydırarak başparmaklarıyla suni deri eteğimi bedenimden ayırıyor ve kıcımı avuçluyor. Dokulu taytım onun sivri kabak çekirdeği tırnaklarına denk gelmiyor ve bana daha kolay erişebilmesi için arkada bir delik açıyor.

Külotumun altından kayarak kalın parmağını içime bastırmadan önce deliğimin dar kenarının etrafında dolaştırıyor. Bir şeyleri dışarıda tutma konusunda yüzde yüz başarı oranına sahip olan elastik bandı ayırarak, kadifemsi duvarlarımı gıdıklarken sert parmağı şefkatle içime dalıyor. Bu his vücuduma ürperti gönderiyor ve beni ustalıkla tahrik etmesinden başka bir şeye odaklanmamı zorlaştırıyor.

Hal parmağını daha derine sokarken Jax, "Sakin ol Hal," diye araya giriyor. "Yeni insanımızın tadını çıkarırken mahalledeki herkesin bizi izlemesine izin veremeyiz, değil mi?"

Parmaklarını kıcıma sokan Hal, hızlı bir patlamayla parmağını çekip çıkarıyor. "Sanırım haklısın."

Jax beni sırtına alıp kucakladığı gibi şaşırtıyor. "Onu içeri götürelim ve yeni misafirimize Peentown'da nasıl işediğimizi gösterelim."

"Beni nereye götürüyorsun?" Bacaklarım Jax'in beline dolanırken taytımdaki delik daha da açılıyor. Arkama uzanıp eteğimi aşağı çekerek kendimi örtmek istiyorum ama Jax o kadar hızlı hareket ediyor ki bırakmaya cesaret edemiyorum.

"Siktir, Boo. Ne manzara ama!" Diğer ikisi yetismeye çalışırken arkadan birinin söylediğini duyuyorum.

"Bana cevap vermedin, nereye gidiyoruz?" Evin içinden geçerken Jax'in kulağına tekrar söylüyorum.

"Muhtemelen çok uzak değil, çünkü o tatlı amına gömülene kadar daha fazla bekleyebileceğimi sanmıyorum."

Kirli ağız ve klitorisimin sırtına sürtünme şekli beni de aynı şekilde hissettiriyor. Belinden eğilen Jax, ön kapıdan sığabilmek için yüksek formunu alçaltıyor. Beni ilk kaldırdığında dışarıda olduğum için ne kadar devasa olduğunu fark etmemiştim. Ama şimdi içeride olduğumuz ve saçlarım tavana değdiği için, devasa boyutları karşısında hayretler içinde kalıyorum.

"Sadece beni yatak odasına götürme, en iyi arkadaşımın yatağında sevişmek istemiyorum." Yani, sanırım bu gerçekten Kaysie'nin yatağı değil, ama yine de. Onun gibi görünen bir odada üçlü takım yapmak benim için çok garip. Oturma odasında yapmanın daha iyi olduğundan değil, ama aynı zamanda kanepesinde biriyle ilk kez takılmıyorum.

En iyi arkadaşlarımla sayısız akşam geçirdiğim evde yürürken gürleyen ayak sesleri gecenin içinde yankılanıyor. Oturma odasına doğru ilerleyen grubun sesi duvarlarda yankılanıyor, aşinalık ve yabancı müdahalesinin bir karışımı. Hâlâ alternatif bir boyutta olduğum gerçeğiyle boğuşuyorum ama tanıdık bir yerde olmanın tuhaf bir şekilde rahatlatıcı bir yanı var.

Şaşırtıcı bir şekilde buraya evimden geçmediğim için minnettarım. Burası yaşadığım yerin boyutlar arası garip bir versiyonu olsaydı, muhtemelen eşyalarımındaki ince farklılıklar beni daha çok korkuturdu, örneğin eşyalarımın neredeyse ama tam olarak değil kopyalarını bulmak gibi. Tanıdık ama yanlış nesnelerle çevrili olma düşüncesi, bana ait olsaydı, en iyi arkadaşıma ait olan bu eşyalardan çok daha rahatsız edici olurdu.

Jax bizi oturma odasına götürüyor ve sanki yeni gelinini yatırmaya hazırlanıyormuş gibi beni usulca kanepeye oturtuyor.

"Sanırım bu işe yarıyor," diye mırıldanıyorum soluk gri minderlere bakarken nefesimin altında. Burası Kaysie'nin evi olsaydı yapacağım gibi kanepeye tam olarak gömülmüyorum. Ama bu boyut konforun sıcaklığının eksikliğini, hayal edilebilecek en seksi yaratıklarla telafi ediyor. Genel olarak, kanepe çok büyük değil, ancak bir kesit olduğundan, bunu çalıştırmanın yolları olabilir. Ayrıca, kendi payıma düşen yetişkin filmlerini izledim ve konumlandırma konusunda yaratıcı olabileceğimize dair bir his var içimde.

Hal yüksek sesle gülerek kükrer, "Şaka yapıyorsun, değil mi? Sonunda kendimize ait bir insanımız oldu ve seni en yakın mobilya parçasına mı atacağımızı sanıyorsun?"

Gordy şömineden bir dizi kibrit alırken, "Hiç şansın yok, Gourd-ous," diyor. Şöminede ateş yakmak için çömelirken devam ediyor: "Bizler tatil balkabağıyız. Bizim tek işimiz mevsimin havasını yaratmak, o halde sizin de havanızı yaratmayacağımızı nereden çıkardınız?"

Ateş hızlı bir vınlamayla tutuşuyor, evin içini ve benim iç çamaşırlarımı ani bir ısı dalgasıyla dolduruyor. Alevlerin altın sarısı ışıltısı odayı sıcacık, büyüleyici bir mekâna dönüştürüyor. Ev, bir saat önce ayrıldığımdan farklı bir havaya sahip olsa da, kişiliklerinin küçük dokunuşları sıcak ışıktaki parlıyor. Seramik jack-o'-lantern'ler şöminenin üzerinde sıralanıyor, her biri

şenlikli bir niyetle yerleştirilmiş. Pencerenin altında, ürkütücü bir kiraz kuşu gibi sarkan sahte örümcek ağlarıyla örtülü bir plak çalar duruyor.

Ama asıl dikkatimi çeken adamlarım. Odanın üzerinde yükselen devasa formları mekâna hükmediyor. Her birinden, gözlerimi uzatma zevkine eriştiğim en büyük penislerden biri sarkıyor ve bizim için derme çatma bir yatak hazırlarken hafifçe sallanıyorlar. Canlı bir tuval üzerinde çalışan sanatçılar gibi, en sevdiklerimizi özenle seçerek oturma odasını baştan çıkarıcı bir mabede dönüştürüyorlar.

Üzerimde duran Jax durakladı. Ama hareketi durmuş olsa da, kimse on iki inçlik aletine donmasını söylemedi. Bir sarkaç gibi sabit bir ritimle önce sağa sonra sola sallanıyor. Gözlerim sabit hareketini takip ederken, kendimi hipnotize olmuş, yasak bir özlemin kışkırtıcı transında tamamen kaybolmuş hissediyorum.

Boğazını temizleyerek, "Vaktin olduğunda arkandaki battaniyeyi alabilir miyim?" diye sordu.

Yanaklarım onun turuncu sikinden daha fazla kızarıyor ama yine de göz temasını kesmiyorum. "Elbette," diye ciyaklamayı başarıyorum.

Vücudumu sola doğru eğmek iki şey sağlıyor. Birincisi, ona battaniyeyi alması için gereken alanı sağlıyor. Ama aynı zamanda yakında içimde olacak şeye daha yakından bakmamı sağlıyor.

Uzun ve kalın, doğrudan bir bahçe tarlasından çıkmış gibi görünüyor. Tamamen doğal ve evde yetiştirilmiş, parlak turuncu yüzeyi ateş ışığında parlıyor. Ama daha önce görmediğim şey, uyarılması arttıkça nabız gibi atan ve sikini dolduran yeşilimsi damarlar. Etli ve asmaya benzeyen bu damarlar şaftından yükselerek tüm yüzeyini sarıyor. Aleti şiştikçe sünnet derisinden bir sap çıkmaya başlıyor. Pençeli bir kancaya benziyor, beni aşağıya batmaya ve yivli kenarın bana kilitlenmesine izin vermeye çağırıyor. En ucunda, dilime karıncalanmalar gönderen köpüklü bir kamçı akıyor ve ben onu bir şeker çubuğu gibi yalamak için can atıyorum.

Elinde pelüş battaniyeyle dönerken, siki gözden kayboluyor. Ama arka tarafını ilk kez tam olarak görebildiğim için bu konuda fazla baskı yapmıyorum. Bakışlarım yuvarlak, çifte kabaklı poposunda oyalandıktan sonra geniş omuzlarına doğru ilerliyor. Spor salonuna giden ve durmaksızın protein karışımı içen bir vücut geliştirmeci gibi şişmiş. Büyük boy bir balkabağına benziyor olsa da, burada GDO olmadığından şüpheleniyorum, sadece şeytani lezzetlerle dolu saf, organik güç.

Dikkatim Jax'in yumuşak battaniyeyi şöminenin yanındaki tüylü halının üzerine sermesine o kadar odaklanmıştı ki Hal ve Gordy'nin uzaklaştığını fark etmedim. Jax maksimum rahatlık için yastıkları etrafa yayarken Hal ve Gordy yeniden ortaya çıktılar ve sert yarakları su arama çubuğu gibi yol göstererek şömineye doğru ilerlediler. Eğer bu şeylerle su aramak işe yarasaydı, şu anda ne kadar sıırılsıklam olduğuma bakılırsa, sikleri doğrudan beni gösteriyor olurdu.

Bu çıplak su kabağı tanrılarının zeminin ortasını şarap, çilek ve çikolatalarla tamamlanmış bir tanrıçaya yakışır cömert bir yaygıya dönüştürmelerini huşu içinde izliyorum. Üstüne de nereden bulduklarını hayal bile edemediğim seftali gül yaprakları serpiştiriyorlar. Yere diz çöken Jax ve Hal, ortada sadece benim için bir boşluk bırakıyor. Bu arada Gordy oturduğum yere doğru ilerliyor, gözleri mum ışığının titreşiminden daha fazlasıyla parlıyor. Yoğun bakışlarını üzerime dikerken, saf arzunun alevleri o derinliklerde dans ediyor.

Gordy tek kelime etmeden elini bana doğru uzattı ve tereddüt etmedim. Beni koltuktan kaldırmasına izin verdim, gözlerimin önünde gelişen fantezinin bir parçası olmaya hevesliydim. Okuduğum kitaplardaki gibi seksi bir başrol erkeği tarafından gerçeklikten koparılıp sahiplenilmeyi hep arzulamışımdır, sadece bir gecede üç erkeğin beni sahiplenebileceğini düşünecek kadar büyük hayaller kurmamıştım. Bırakın bu adamların balkabağı olmasını, dürüst olmak gerekirse böyle bir şeyi kim hayal edebilirdi ki?

Sanki bir romans filminin dans pistine gidiyormuşuz gibi bana rehberlik ediyor ve sihrin gerçekleşmek üzere olduğu noktaya doğru yol gösteriyor. Hal ve Jax'in çoktan şırmarmaya başladığı halıya ulaşıyoruz. Dilinin üzerine bir şeker yerleştiren Jax eğiliyor ve derin erotik bir öpücükle çikolatayı Hal'e yediriyor. Dillerinin birbirine dolanmasını izlerken külotum da çenem kadar hızlı düşmek istiyor. Lokmanın ağızlarının sıcaklığı karşısında hiçbir şansı yok ve bir kamp ateşindeki köz gibi eriyor.

"O şeker olmak istiyor gibi görünüyorsun, Asha. Seni olduğun gibi yememizi ister misin?" Gordy'nin sesi boynuma doğru alçak bir mırıltıya dönüşürken bana sokuluyor, saçlarımı yana doğru tarayarak sivilceli etime öpücükler konduruyor.

İhtiyaç mırıltılarım altı elin beni bir Cadılar Bayramı şekeri gibi açmasıyla karşılanıyor. Benim gibi birinin gelmesini ne kadar zamandır beklediklerini bilmiyorum ama artık burada olduğuma göre zaman kaybetmek istemedikleri çok açık. Ben de öyle.

Kazağım başımdan çekiştirilerek arkamdan yere atılıyor. Biri botlarımı çıkarmak için ayaklarımı teker teker kaldırırken taytım bedenimden sökülüyor. Eteğim kabaca aşağı çekiliyor ve külotum da onunla birlikte gidiyor. Rekor sayılabilecek bir sürede, üç canavar üzerimdeki tüm giysileri tatlı bir patates gibi soydular. Geriye kalan tek şey beni koruması gereken zincirdeki kristal, ama denese bile beni bu canavarlardan koruyabileceğini sanmıyorum.

"Becer beni," diye tıslıyor Gordy, ellerini göğüslerimin üzerinde gezdirirken. Onları kavırıyor ve beni ağzına götürüyor, dokusu balkabağı turtası dolgusundan daha yumuşak olan sıcak dili hassas tepelerimin üzerinde dönüyor. Sıcak ağzı meme uçlarımı yalayıp emerken, vücudum etrafımı saran soğuk havanın kontrastından çakıl taşları gibi oluyor.

"Bırak da tadına bakayım." Jax bir lades kemiğini ayırmaya çalışır gibi kalçalarımı ayırıyor, beni kabaca açıyor.

dilini yarığırma sokabiliyor. "Oh, Balkabağım, tadın da göründüğün kadar güzel. Hal, gel de kızımızı dene."

Hal, Jax'e katılmak için dikkatlice sürünüyor. Dudaklarımı aralamak için parmaklarını kullanan Hal, ağrıyan ve açıkta kalan klitorisime odaklanıyor. Hassas sinir demetini ağzına alarak, tümseğimi sağmaya çalışır gibi emiyor ve lanet olsun, işe yarıyor. Kalçalarımın aşığı bir ıslaklık seli akıyor.

İç bacaklarımdaki yapışkan izleri takip eden Jax, öpücükleriyle beni temizlemeye başlıyor. Uyumlu bir birliktelik içinde ikisi beni elma şekerı gibi yiyor, ben inleyene kadar kemiriyor ve kemiriyorlar. İçimde dolaşan zevk beni yalpalatıyor, dizlerim kendi ağırlığımla zar zor taşıyor. Dillerinin amımın iki yanında sıralanışını, gölümde kürek çeken kürekçiler gibi aşığı yukarı okşayışlarını izliyorum. Parmak uçlarımdan kıvrılmış ayak parmaklarıma kadar her yerim onların dokunuşlarıyla karıncalanıyor. Kadınlığımla yalayıp kucaklamalarını yarı kapalı gözlerle izliyorum. Tensel bir günah ürpertisi omurgamdan yukarı fırlıyor ve sallanmama neden oluyor. Neyse ki dengemi tamamen kaybettiğimde Gordy beni kollarında sıkıca tutuyor. Tam dengemi bulmuşken, dil oyunları bir öpücüğe dönüştüğünde eriyip gidiyorum.

Birbirleriyle öpüşürken, yüzleri amıma gömülmüşken, içlerindeki ışığın ağızlarını kaplayan damlalarım üzerinde titreşmesine hayranlıkla bakmaktan kendimi alamıyorum. Hal'in açık avucu Jax'in yanağına nazıkçe yerleşiyor, parmak uçlarını yüzünün hatlarında usulca gezdiriyor. Elini Jax'in boğazına dolayana kadar aşığı kaydıran Hal, öpüşmeyi keserken onu yerinde tutuyor. Birbirlerini son bir kez yaladıktan sonra Jax'in dili kıvrımlarımın arasına giriyor ve yarığımdan yukarı kayarken tüm dikkatini amıma veriyor.

Hal'in Jax'in kulağına, "Onun değerli amını parmakla," dediğini zar zor duyabiliyorum. Hiç vakit kaybetmeden emre itaat etti. İki parmağını açıklığıma bastırarak, sanki beni ustalıkla tohumluyormuş gibi kepçeliyor.

"İşte bu bebeğim," diyor Hal, Jax'in yüzünü ihtiyacımın daha da derinlerine çekerek, "Kızımızı son yemeğınmiş gibi ye."

O güzel, balkabağı suratının her yerine boşalana kadar hava almana izin vermeyeceğim."

Parmaklarının arasında göğüs ucumu turta kabuğunun kenarlarını kapatır gibi sıkıştıran Gordy, göğüslerimle oynarken arkadaşlarına bakıyor. "Onları oynarken izlemek hoşuna gidiyor, değil mi Boo?" Göğüslerimi sıkmaya ve yoğurmaya devam ederken sesi kulağıma alçak geliyor.

"Evet," kelimesi nefes nefese ağızımdan çıkarken, bu adamların bana dokunma şeklinin üstesinden geliyorum.

Gözlerimin içine bakan Jax'in dili hararetli bir yoğunlukla bana saldırıyor, o kadar öfkeyle yalıyor ve emiyor ki, gerçekten de turtamın şimdiye kadar tattığı en nefis şey olduğunu hissediyorum. Belki de onun ilk insanı olduğum içindir ama beni doymak bilmez bir açlıkla yutuyor. Üçgen gözleri yakıcı bir arzuyla titriyor, mum çekirdeğinin sıcaklığı benimkini yansıtıyor. Ilık nefesi ıslak tümseğimin üzerinden akıyor, sıcak hava balonu gibi uçup gidebileceğimi hissediyorum.

Başının arkasını kavrayarak ona doğru bastırıyorum, kendimi kabağıma bağlı kalmaya zorluyorum. Parmak uçlarım başının en tepesinde sapına kadar uzanan çıkıntılarını takip ediyor ve dalgın bir şekilde yüzüne saç tutamları gibi dolanan kıvrırcık sarmaşıklarla oynuyorum.

"Sen de aç görünüyorsun," diyor Gordy. Uzanarak yiyeceklerin arasından bir böğürtlen koparıyor ve dilimin üzerine yerleştiriyor. Isırdığımda böğürtlenin suyu ağızıma fışkırıyor, yenirken yemenin şehvetli deneyimi neden daha önce hiç bu kadar lezzetli yaşamadığımı merak etmeme neden oluyor.

Bana bir tane daha yediriyor, bu sefer ahududunun deliğini parmağının ucuna yerleştiriyor. Dudaklarımı etrafına dolayarak, yanan gözlerinin derinliklerine bakarken meyveyi ondan emiyorum. Dilim parmağının etrafında dönerken meyvenin yumuşak eti eriyor, ta ki sadece suyu ve çekirdekleri kalana kadar. Elini ağızımdan çekerek, öpmek için yaklaşımadan hemen önce onu yutmayı başarıyorum.

Meyvelerin lezzetli olduğunu düşünmüştüm ama onun balkabağı ağzı hayal edilebilecek tüm mevsimsel mutfaklardan bile daha iyi. Zengin ve baharatlı dili içime kavurucu bir sıcaklık gönderiyor. Titriyorum, titreyen bacaklarım klitorisimi insan dondurma külahıymışım gibi yalayan adama çarpıyor. Acı soğuk tenime batana kadar Gordy'nin meme ucuma ahududu koyduğunu fark etmiyorum bile. Göğüslerim için bir kış şapkası gibi kıvrımlarımın üzerinde durduğu görüntüsü aynı anda hem komik hem de erotik. Ahududunun pembe kırmızısı ile areolalarımın yastıksı pembesi, az önce öpüşen dudaklar gibi birbirini tamamlıyor.

Gordy dişlerini geçirdiğinde sıcaklık soğumuş meyveyi eritiyor, sivri uçları hassas mememi zar zor sıyrıyor. Bir damla meyve suyu aşağıya damlıyor ve hala meme ucumu çınlatan küçük meyve parçası için geri gelene kadar ağzının takip etmesi için bir iz oluşturuyor. Dudaklarıma bir öpücük konduruyor, meyvelerin tatlılığıyla karışan sonbahar aroması beni aşırı uyarıyor. Klitorisim, göğüslerim ve dudaklarımla aynı anda beynime sinyaller gönderiyor.

Tırmıklanmış bir yaprak yığınının içine atlar gibi, orgazmımın şehvetli kozasına düşüyorum. Bir de bacaklarım altımdan çekilince gerçekten düşüyorum. Gordy hemen orada, beni kollarıyla o kadar hızlı yakalıyor ki, beni geriye doğru büken bir dansçıya benziyor.

"Yakaladım seni, Balkabağım."

Amım onun alçak, seksi ses tonuna dayanamıyor, duvarlarım onu daha yakına çekmeye çalışıyormuş gibi daha da sıkılıyor ki sonunda sevişebilelim. Beni sıkıca tutarken, siki belimde zonklarken iç sıcaklığının etine yayıldığını hissediyorum. Kollarını bir emniyet kemeri gibi etrafıma dolamış, şefkatle eğiliyor ve uzun bir yurtdışı seyahatinden dönmek için ruh eşini bekleyen tutkulu bir aşğın yoğunluğuyla gözlerimin içine bakıyor. Ağzı benimkinin üzerinde geziniyor, sadece milimetrelerle ayrılmış. Sıcak, ağır nefesleri bekleyen dudaklarımda ılık bir su gibi dolaşiyor.

ağzını benimkine çarparken esiyor. Çıtırdayan ateş, benim yumuşak inlemelerim ve Jax'in dalgaları, dördümüz kendimizi o ana kaptırırken evdeki tek sesler.

Gordy'nin dili ağzıma dalıyor, sanki harika bir sulu vals içinde iç içe geçmişler gibi benimkiyle nazikçe dans ediyor. Beni daha aşağıya indirirken, parmakları sırtımın küçük kısmı boyunca iz bırakıyor ve kıcımlı şefkatle okşuyor. Dudakları hâlâ amıma yapışık olan Jax, Gordy beni nazikçe yere yatırırken kendini halının üzerine bırakıyor.

Dudaklarına son bir öpücük konduran Gordy dizlerinin üzerine çökerek ayağa kalkıyor. Üzerimde yükselen gözleri, Jax ve Hal'e dikilmeden önce vücudumun hatlarını inceliyor. "Hey, Jax. Şaka mı şeker mi balkabağı yiyenler deneyimini bölmek istemem ama sanırım kızımız hazır."

"Öyle mi, Asha?" Hal sonunda elini Jax'in üzerinden çeker ve onun hava almak için ayağa kalkmasına izin verir.

Hal'in kendi tadına bakmak için eğilmesini izlerken sadece yumuşak bir onay miyavlaması çıkarabiliyorum. Jax'in parmaklarını şefkatle kavrayan göbeğimden çekerek bir iniltiyle ağzına götürüyor. Hiçbir uyarı olmadan Hal, Jax tarafından balık oltasıyla çekilerek tekrar öpüşmeye başlıyorlar. Çoktan orgazm olmuş olmama rağmen, vücudum dillerini aramak için yukarı doğru yükseliyor ve verebilecekleri her şeyi istiyor.

Jax öpüşmeyi kesip yanıma uzanırken, "İkramımızı bekletmeyelim," diye takılıyor. Kıcımlı devasa vücuduna bastırarak beni yatırarak, odanın her yerinde şarkı söyleyen kutlama tokadıyla beni korkutuyor. Zevk ve acı, şaka mı şeker mi yöntemidir ve kendimi her ikisine de hazır bulduğumda şaşıyorum. Daha önce bazı sapıkça şeylerle uğraşmış, tüylü kelepçelerle bağlanmış, kabarık kuyruklu bir anal tıkaç takmış ve hafif şaplakların tadını çıkarmıştım. Ancak iki balkabağı partnerinin arasında durmak ve üçüncü bir kişinin şenlikleri izlemesi, şimdiye kadar yaşadığım en erotik şeydi.

Gordy'ye uzanırken, ilk kez balkabağına dokunduğumda parmak uçlarım zevkle karıncalanıyor. Penisindeki her bir damarın izini sürerken acele etmeden, bir mısır labirentinde ilerliyormuşum gibi sırtlarında aşağı yukarı ilerliyorum. Dokunuşumun altında nabızı atıyor, avucumu etrafına sarıp fenerimi sarısmaya başladığımda daha da sert zonkluyor. Bir metronom gibi sabit bir ritim tutarak, zonklayan duvarlarım onun nabzıyla eşleşiyor. Garip bir şekilde samimi, bir diğeriyle aynı anda çarpıyor ve bir an için gerçekten her zaman burada olmam gerektiğini hissediyorum. Hallowpeen'lere ait olmak için.

"Ne kadar tatlı dudaklar. Sikimin ucuna sarıldıklarında nasıl hissettiklerini görmek için sabırsızlanıyorum."

Hayatımda pek çok şey için damak tadımın sulandığını hissettim, örneğin cheesecake, gerçekten iyi bir Pad See Ew ve ara sıra iyi bir şarap için salyalarım akar. Ama hiç on iki inçlik bir yarağı boğazıma kadar sokma düşüncesi ağzımın suyunu akıtmamıştı.

Dudaklarımı ayırıncaya kadar okşuyor, beklentiyle çenemden aşağı bir damla salya akıyor. Gürültülü bir kahkaha atarken gözleri arzuyla parlıyor. "Görünüşe göre tadına bakmaya hazırsın, ağzın neredeyse sıırılsıklam amın kadar bir sik için sulanıyor." diye kükrüyor.

Ona tek cevabım, balkabağı toplarının etrafını emerken dudaklarımın ıslak şapırtısı oluyor. Meşe palamudu gibi dolgun, dilim onları ağzımda tembelce yuvarlıyor. Her zaman bir kahve kızı olmuşumdur, ama bu şekilde çay poşetinde olmak herhangi bir mevsimlik latteden daha heyecan verici. Şakacı bir tavırla onları bırakıyorum, doğrudan şaftına doğru ilerliyorum, böylece hiç erteleme alamıyor. Cömert kabağının her santimini baştan çıkarırken ıslak, sulu öpücükler geceyi dolduruyor.

"Daha fazla bekleyemem," diye homurdanıyor Jax. Beni aniden öyle bir çekiyor ki ciyaklıyorum, sırt üstü uzanıyor ve bacaklarımı iki yanına açıyor. Jax'in dizleri bükülmüş, içime pompalamak için mükemmel bir kaldıraç sağlıyor. Beni üzerinde asılı tutarken kasları hiç zorlanmıyor, sırtım

Yüzünü ve bacaklarımı Hal'in görsel zevki için ardına kadar açıyor. Gordy sağımda yükseliyor, aleti kızarmış yüzümle aynı hizaya gelsin diye yeterince eğiliyor.

"Kahretsin, Asha, hayal edebileceğimden bile daha güzelsin," Hal'in sözleri zengin ve içten, kıvrımlarımın hipnotik bir şekilde sallanışını izliyor. Kalbim onun duygularının derinliğini hissediyor ve ona tamamen onların olduğumu göstermek için hafifçe eğiliyorum. Gordy çenemi kavrayıp yüzümü sertleşmiş sikine doğru çevirirken bile bakışları benimkileri tutuyor. Hınzır bir gülümsemeyle, arkadaşının ucunu yalarken seyircime bakıyorum. Birlikte inliyorlar, ilkel sesleriyle beni teşvik ediyorlar.

"Bana bunu istediğini söyle, Boo. Bu Hallowpeen için bana yalvar." Gordy'nin elleri saçlarımda dolaşırken kalçalarını beni onun tadından başka bir şey istemeyecek kadar uzağa çekiyor.

Ne istemem gerektiğini biliyorum ve bu cadılar bayramı değil. Buraya başka birini bulmaya geldim ve eve dönmek için yalvarıyor olmalıydım. Ama bunun yerine bulduğum şey, en üst düzey balkabağı baharatı deneyimini yaşama şansıydı, sadece beni isteyen üç azgın ve özenli efsane adam. Eğer eve hiç gitmezsem, sanırım iyi olacağım.

"Sana ihtiyacım var."

"Bana daha fazlasını ver, Boo. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye talep ediyor.

"Beni alman için. Beni senin yapmana ihtiyacım var."

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söylemeyi bırakma, Balkabağım. Sen çok iyi sor."

"Lütfen," diye yalvarmaya devam ediyorum, "Bir hayaletin perili bir evi ele geçirdiği gibi sahiplen beni."

"İşte bu, işte benim kızım." Kendini okşuyor, kabaklı iyiliğini almam için hazırlıyor.

"Buna ihtiyacım olduğunu bile bilmiyordum, ama şimdi sen buradasın, balkabakları tarafından tatmin edilme düşüncesi düşünebildiğim tek şey. Lütfen, Hallowpeen'in için yanıp tutuşuyorum." Cadılar Bayramı süsleri gibi

Temmuz'da raflarda olacak, beni daha fazla bekletmesinler.

Jax'in balkabağı zevk çubuğunun üzerine tüneyen amım damlıyor, ucu tereyağı gibi kaplıyor, böylece vücudum bir hindi gibi doldurulabiliyor. Kendisinden çıkan o garip sapla klitorisime vuruyor. Sert ve kaba, sinir demetime karşı lezzetli bir sürtünme yaratıyor. Diliyle oynadığı için hâlâ hassas olan bu his beni kontrolsüzce titretiyor, kalçalarım bu yoğunluktan kurtulmak için çırpınıyor.

Burada bir şey Yani inanılmaz hakkında o Bir sevgiliyle ilk kez gerinmek, ama bunun hem ağzıma hem de ve arasında benim Bacaklar at ve

aynı zaman aşkıdır. Beni tutuyor ve içime sokuyor, bu su kabaklarının bahçemi istila edişiyse rahatlıyorum. Gözümün ucuyla Hal'in pompalarını vuruş vuruş eşleştirmesini izliyorum. Gözlerimden akan yaşlar görüşümü bulanıklaştırıyor, onu erotik bir suluboya gibi resmediyor. Ateş ışığı mandalina tonlarındaki teninde titreşiyor, vücudunun kıvrımları üzerinde dans ediyor.

Ellerim onu hissetmek için kaşınıyor, sanki bütün olabilmemin tek yolu üçüncü Halloween'imın bu cinsel karmaşaya katılmasıymış gibi. Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi Hal yanıma geliyor ve önümde diz çöküyor. Avını takip eden bir hayvan gibi, yüzü açıkta kalan boynuma sadece birkaç santim kalana kadar sürünerek ilerliyor. Aletle ağzı tıkalı olduğu için hassas derimi ısırmasını engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Ateşli zevk mırıltılarım Gordy'yi boğazımın derinliklerine dalmak için daha da heveslendiriyor ve Hal öpücükler gönderirken ben onun uzunluğuna karşı boğuluyorum

Göğüslerime kadar.

Kiraz tepelerimi kısıtılarak beni elma avlar gibi emiyor, arkadaşlarının her cezalandırıcı hamlesinde yüzü aşağı yukarı hareket ediyor. Beni sadece öpmekle yetinmiyor, parmaklarını iyice sürülmüş tümseğimi kavrayana kadar aşağıya doğru izliyor. Kabak çekirdeği tırnaklarını buklelerimin arasından geçirerek, avuç içi klitorisime bastırana ve parmakları Jax'in tohum torbasının etrafını zevkle kavrayana kadar aşağıya ve daha aşağıya iniyor.

"Benimle başa çıkabileceğini düşünüyor musun, Balkabağım?" Meme ucumun etrafında konuşuyor ama Hal benimle konuşmuyor. Düz avuç içi klitorisimi ovarken parmakları Jax'in büzülmüş açıklığını hazırlıyor. Bizden uzaklaşarak yastıklardan birinin yanına uzanıyor ve küçük bir şişe kayganlaştırıcı alıyor. Dürtülmek üzere olan benim kışım olmasa bile, bu alemde hazırlığın önemli olduğunu görmek güzel.

"Gözler üzerimde," diyor Gordy, kayganlaştırıcı fişkirirken dikkatimi diğer ikisinden çekiyor. "Şu haline bak, küçük bir ikram gibi davranıyorsun. Onları sikişirken izlemek istiyorsun, değil mi?" Tüm bunları tam olarak deneyimlemek, bu üçünün bu gece yapmak için planladıkları her şeyi görmek, hissetmek ve tatmak istediğimi biliyor. "Çok yaklaştım. Ben dur diyene kadar bu siki boğulmadan gidebildiği kadar geride tut, sonra gösterinin tadını çıkarabilirsin."

Dediğini yapıyorum, Jax beni alttan sikmeye devam ederken başımı olabildiğince sabit tutuyorum. Konsantrasyondan dolayı gözlerim yine yaşlarla doluyor ama Gordy'nin şeytani sırtısına bakarken onları göz kırparak uzaklaştırıyorum. Üretkenliği dilimin üzerinde zonkluyor, saplı ucunun kenarı bademciklerimi gıdıklıyor.

"Aynen böyle, çok lezizsin Asha. Bu siki çok iyi alıyorsun, Boo." Sesi cızırtılı ve çiğ ve anın tadını çıkarmaya çalıştığını söyleyebilirim. Reflekslerim beni yutkunmaya zorluyor, dilim ağzıma yerleşmiş kalınlığı aşağı indirmeye çalışmak için yukarı ve geriye doğru bastırıyor. Zirveye ulaşmak için ihtiyacı olan tek şey bu ve gırtlaktan gelen bir iniltiyle dağılıyor.

İki eliyle yüzümün kenarlarını kavrayarak balkabağı kamışını daha sert ve daha hızlı bir şekilde daldırıyor, nihayet o an gelene kadar o dalgayı kovalıyor. Köpüklü bir tatlılık patlaması, kızarmış balkabağı ile karıştırılmış hindistan cevizi ve tarçın ipuçları, kabak çekirdeği ile doldurulduğumda horozundan dökülür. Kelimenin tam anlamıyla, fark ettim. Her damlasını içerken, dölünün mini çikolata parçaları büyüklüğünde kabak çekirdeklerinden oluştuğunu fark ediyorum. Yutması kolay

İçinde yüzdükleri balkabağı lattesi gibi baharatlı süt havuzu sayesinde ağız dolusu.

Kalçalarından gelen küçük sarsma hareketleri, çekip yüzümü serbest bırakmadan önce yükünün sonunu karnıma doğru yönlendirmeye yardımcı oluyor. Çenemi silerek daha fazlasını bulmaya, başka bir tat almaya çalışıyorum ama iş yutmaya geldiğinde bir şampiyon oluyorum ve ondan geriye tek bir damla bile kalmıyor. Gordy yanıma çöküp acıyan dudaklarıma derin bir öpücük kondurduğunda özlemim geçmiyor. Yorgun ama bu bana dokunmasını engellemiyor, benim de o uçuruma ulaştığımdan emin oluyor.

Hal'in elinin kabak gibi olmuş aletinin üzerinde kaygan bir şekilde gezinmesi, çıtırdayan ateşle birlikte güzel bir senfoni yaratıyor ve asıl ziyafetin başlamak üzere olduğunu anlıyorum. Vücudumu hafifçe yukarı kaldıran Jax, Hal'e yer açmak için dizlerini açarken, onun çökmekte olan aletini devralmamı ve sürmemi söylüyor. Yavaşça hareket ediyorum, Hal sikini dolgun balkabağı çörekleri arasında bir sosisli sandviç gibi hizalarken Jax'i çok fazla itmemeye dikkat ediyorum.

Onlardan gelen homurtular daha önce hiç duymadığım hedonistik bir armoni yaratıyor. Jax'in sikinin üzerinde zıplarken çıkardığı bariton zevk notalarına acı dolu hırıltılar karışıyor. Kalçalarımı Hal'in istilasının gerginliğine göre sallarken, Jax'in her nefesi omurgamdan aşağı sızıyor, ama vücudumu tüylerim diken diken eden Hal'den gelen saf arzu çınlaması.

Soğuk tenim sevgiyle okşanıyor, her mahrem santimim kendi Hallowpeen bereketim tarafından sıkılıyor, ovuluyor ve tutuluyor. Yerimde kıvranıyorum, göbeğimin dibindeki o noktaya çarparak içime zevk veriyor. Başımı arkaya attığımda, nefesimin sıkı pantolonlar halinde gelmesiyle inlemelerim kısa kesiliyor. Her nefes veriş, içimde sımsıkı kıvrılan, yukarı doğru spiral çizen bir gerginliğin serbest bırakılmasıdır.

Nereye bakacağımı bilemiyorum ve sürüş sırasında kendimi tavana bakarken buluyorum. Patlamış mısır deseni, kendimden geçişimin iniş ve çıkışlarını taklit ediyor.

Biz gecenin bir vakti çarpışırken bize tezahürat yapıyor. Hal'in hızı Jax'in içine girdikçe daha da ılgınlaşıyor. Eşit olmak için elimden geleni yapıyorum, ama anlayamadığım bir ritmi takip ediyor. Jax altımızda kayıyor ve homurdanıyor, sanki horoz için oyulmuş gibi her santimi alıyor.

Hal kabzasına kadar batıyor, vücudu benimkine o kadar yakın ki terlerimiz birbirine karışıyor. Öpmek için eğildim ama Gordy beni çekiştirerek onun yerine öpünce dudaklarından koptum. Dördümüz de birbirimize muhtaç hale gelmiş, birbirimizin dokunuşuna ve tadına hasret kalmıştık. Birbirimizi en tatlı unutuşa doğru yalarken, öperken ve becerirken diller ve uzuvlar birbirine karışıyor. Zaman durmuş gibi görünüyor, biz kreşendoya ulaştığımızda şömine bile titremesini donduruyor. Ama evin heyecanımızı nasıl artırdığına pek dikkat etmiyorum, çünkü odaklanabildiğim tek şey içimde artan baskı.

Uyuşmuş ve karıncalanıyor, her uzvum uykuya dalmış gibi hissediyor ama tüm bedenimin hiç olmadığı kadar canlı olduğunu biliyorum. Saf tutku, beni sürmeye devam etmeye, zıplamaya ve bacaklarımın arasında tamamen titreşen horoz üzerinde hareket etmeye teşvik eden şeydir. Yorgunluk, seks yakıtlı pusumun arka planında kalıyor, ama şu anda buna odaklanamıyorum. Sadece o yüce yüksekliğin peşinden koşmak istiyorum, orgazmım önümde koşuyor ve sopayı bekliyor, böylece mutluluğun bitiş çizgisini geçebiliriz.

Tekrar tekrar vurduğumda amımın ıslak şapırtısı evin içinde yankılanıyor. Tüm mahallenin inlemelerimizi duyabildiğinden, birbirimize haykırırken isimlerin bulanıklığıyla noktalanın tokatlayan tenin sesinin sessiz kasabaya yayıldığından şüphem yok. Beni kimin öptüğünü ve okşadığını zar zor takip ederek, hedonist bir sis gibi üzerimizi örten şehvet dolu puslu havaya teslim oluyorum. Tek bildiğim, varış noktamıza yaklaştıkça vücudumun karıncalanan her parçasına ustalıkla hizmet edildiği.

"Durma," diye sesleniyorum, bu boşalmanın üzerimden akıp gitmesi için yalvarıyorum. O kadar yakınım ki, o kadar dayanılmaz derecede yakınım ki, boşalmazsam parçalanacağımdan korkuyorum.

"Bu yükü almaya hazır mısın? Tohumlarımı bağırsaklarına öyle bir pompalayacağım ki sen de balkabağı olarak doğduğuna yemin edeceksin." Kahretsin, onun iğrenç sözleri beni Jax'in taşaklarına öyle bir yapıştırdı ki sanki basketbol takımı için seçmelere katılıyorum.

"Ne kadar pis konuşuyorsun, Jax," diye alay ediyor Hal itişler arasında. "Ben kışını yumruklarken ağzının hâlâ çalışmasına şaşıyorum. Daha da sertleşmem ve sana sikime sarılmayı ne kadar sevdiğin dışında her şeyi unutturmam mı gerekiyor?"

"Kesinlikle deneyebilirsin." Sesine sinen alaycı gülümsemeyi duyabiliyorum.

Hal daha fazla kayganlaştırıcı alarak yapışkan bir küreciğin aramıza düşmesine izin veriyor. Kendini eve götürmeden önce yaptığı tek uyarı "Bunu sen istedin" oldu.

İtişlerinin yankısı beni derinden sarsıyor. Üçümüz sevişirken birbirimizi adeta cezalandırıyoruz. Jax'in balkabağı baharatıyla turtamı doldurmasını hissetmeyi arzuladığım kadar hiçbir şeyi arzulamamıştım. Tohumunun fişkirip çayırımı çiçeklendireceği düşüncesi beni o cinsel dağa sürüklüyor ve sonunda hoşgörülü salıvermeye teslim oluyorum.

Orgazmlara yabancı değilim, hatta bir porno yıldızının yüzünü kızartacak oyuncaklarım bile var ama bu üç fenerin bana yaptıkları efsanelere konu olacak cinsten. Birlikte patladığımızda altımızdaki zemin sallanıyor, Hal Jax'i sürüyor, Jax beni ekiyor ve ben titrerken Gordy beni tutuyor. Bir an için kaosun içinde kayboldum, duvarlardan düşen çerçevelerin farkında değildim. Ta ki biri Jax'in kafasının yanına düşene kadar.

"Lanet olsun, az önce orgazmımızla evi mi salladık?" diye bağıriyorum ama beni tutan üç adam coşkumu paylaşmıyor. Aslında, duvardaki saate bakarken yüzleri dehşete düşmüş görünüyor.

"Bana tutun, Asha! Ne olursa olsun bırakma."

Ama artık çok geç. Kollarımı üç sevgilimden herhangi birine dolamak için çabalıyorum ama uzuvlarım çok ağır ve yönleri takip etmeyi reddediyor. Her şey kararmadan önce gördüğüm son şey saatin gece yarısını vurması.

TRICKORTREAT

İkinci Bölüm

Kaysie

"L Bak, bir dakika önce oradaydı. Bir dakika önce Halloween onu aldı, tıpkı beş yıl önce arkadaşımı aldıkları gibi!"

Asha'yı I-CUP ritüelini gerçekleştirmesi için banyoya gönderdikten sonra kanepemde ağlamaktan camlaşmış ve kırmızı çerçeveli Claudia'nın zümrüt gözlerine bakarken iki şeyi fark ediyorum. Birincisi, bu gece bir penis canavarının ortaya çıktığına gerçekten inanıyor. Ve ikincisi, bir daha Cadılar Bayramı partisine ev sahipliği yapacağımı sanmıyorum.

En iyi arkadaşımın sırta kadem basması ve Dean'in şu anda teselli ettiğim kadın tarafından pençelendikten sonra açık hava minderlerimde kanaması arasında, böyle bir toplantıya ev sahipliği yapmak için gerekenlere sahip olduğumu sanmıyorum. Ayrıca saat neredeyse gece yarısı oldu ve insanlar hâlâ evimde kalmaya devam ediyor.

Başka bir gece olsa sokağa çıkma yasağı beni rahatsız etmezdi. Ama bu şehirdeki, hatta bu eyaletteki herkes Cadılar Bayramı'nın gece yarısı olur olmaz kapıyı kilitleyip evde olmanız gereken tek gece olduğunu bilir. Cinderella gibi, sadece saat on ikiyi vurduğunda sizi büyüleyici bir prens ve bir balkabağı karşılamayacak.

Bu kadının ben onu ikna edene kadar gitmeyeceğini anlayınca, kaba görülebilecek bir şey yapmaya karar veriyorum. Şekerlikten ona bir parça şeker uzatarak, "Asha'ya olanlar için kimse seni suçlamıyor. Eğer arkadaşımı tanıyorsam, muhtemelen seni hayal kırıklığına uğratmak istemediği için sana haber vermeden kaçmıştır. Korkutucu şeylerden nefret eder ve açıkçası onun Seni Görüyorum dediğini göremiyorum... bilirsin. Çok fazla korkar. Ama, eğer

Hallowpeen onu aldı, ManCandy gelirse kimse ona yardım edemez. Bu yüzden bana bir iyilik yapın ve herkesin evine gidebilmesi için tabaktaki şekerleri dağıtmaya yardım edin."

Saate bakarken gözleri korkuyla açılır. Onlarca yıllık güvenliğin pencereden dışarı atılmasına on dakikadan az bir süre kalmıştır.

"Pekala millet! Buradan çıkmamız lazım! Neredeyse gece yarısı oldu!" Bağırarak tüm evin dikkatini çekince irkildim. O benden daha iyi. Nankörlük etmekten nefret ediyorum ama kapıma ikinci bir lanetin gelmesine gerçekten ihtiyacım yok.

Partinin son üyeleri de kapıdan çıkmaya başladığında, onlara çıkarken tabaktan bir avuç şeker almalarını hatırlatıyorum. Ön verandadaki mekanik el, şekerleri her kapışta canlanıyor, ürkütücü ses her zamankinden daha korkutucu ve kaseinin tamamen boşaltılmasına sadece dakikalar kaldı.

Kimse onun ilk ne zaman geldiğini ya da efsanenin nasıl ortaya çıktığını bilmiyor. Bu günlerde biraz şehir efsanesine dönuştü, ancak eski nesiller hala ManCandy hakkında her an yeniden ortaya çıkacakmış gibi konuşmaya devam ediyor. Çocukken Cadılar Bayramı'nın sonunda şeker mi şaka mı hediyelerimi bir kaseye koyduğum için azarlanan tek kişi ben değilim. Hepimiz öyleydik. Her zaman arkamı toplamamın söylenmesi çok kafa karıştırıcıydı, ancak yılın bu tek gününde, şekerlerin herhangi bir kapta olmadığı sürece tezgaha, masaya ya da herhangi bir düz yüzeye saçılması gerektiğini bilmem gerekiyordu.

Birisi bu kuralı çiğnediğinde ne olacağına dair ayrıntılar belirsizdir. Son ManCandy görüldüğünde etrafta olan pek fazla insanın hayatta olduğunu sanmıyorum. Tek bildiğim, saat gece yarısını vurduğunda şekerinizi kasede bırakmayın, yoksa.

Son kişi de veda edip ayrılırken evin üzerine ürkütücü bir sessizlik çöküyor. Arka bahçedeki ateş

çoktan söndürüldü, sadece yastıkları getirmem gerekiyor. Alt dudağımı kemirerek, gece yarısından önce içeri dönüp kapıları kilitlemek için yeterli zamanım olduğundan emin olmak için saate bakarken hesap yapmaya çalışıyorum. Şu anda basit sayıları zar zor çıkarabildiğime göre, muhtemelen yok diyeceğim. Sabaha kadar beklemeleri gerekecek, ki bu gece yağmur yağmayacağı için sorun yok.

Panjurdan baktığımda çöplerin çoğunun çoktan getirilmiş olduğunu görüyorum. Rakunlar almadan önce kalan birkaç kâğıt tabak, teneke kutu ve şişeyi almak için aceleyle dışarı çıkarken, arka bahçeyi düzenli tutmaya yardım etmeyi kendine görev edinenlere teşekkür duası gönderiyorum. Alanın hızlı bir değerlendirmesini yaptıktan sonra fıçı ve minderleri toplamayı yarın ilk işe kadar erteliyorum.

Gecenin soğuğu evin içine sızmış durumda ve mutfağı temizlerken hırkamı daha sıkı sarıyorum. On bir elli dokuz, tüm şekerlerin temizlenip temizlenmediğini iki kez kontrol etme zamanı. Tezgâhın üzerindeki tabağa baktığımda neredeyse hiç çentik olmadığını görünce göğsümde panik yükseliyor. Hamle yaparken neredeyse yanındaki fincan yığınını devirecekken, içindeki son şekerli ambalajı da almayı başarıyorum. Yine de korkum tam olarak geçmedi, çünkü şimdi hiç kimsenin şeker mi şaka mı diye soranlar için ön verandaya koyduğum şekerlerin temizlendiğinden emin olarak gerçekten yardım etmediğinden endişeleniyorum.

On bir elli dokuz hâlâ fırının üzerinde duruyor, sanki zaman beni ManCandy efsanesinden kurtarmak için kendini çimentolamış gibi. Evin içinden hızla geçerek ön kapıyı açıyorum ve parlak turuncu kaseinin üzerinde beliren ürkütücü mekanik ele bakıyorum. Dbinde tek bir parça paketlenmiş çikolata duruyor.

Kahretsın.

Panik yapma lüksüm yok, tek yapabildiğim ikrama uzanırken zamanın hâlâ benim lehime donmuş olmasını ummak. Mekanik elin canlandığını unutarak

Sensörler ne zaman bir hareket algılasa, kanımı donduran bir ılık atıyorum ve korkuyla kaçarken şekerini kaseye geri bırakıyorum.

"Lanet olsun Kaysie, şu işi bitir artık," diye kendimi azarlıyorum. Bu kez elimi uzattığımda animatroniklerin uyanmasına ve elime hamle yapmasına hazırlıklıydım. Beklemediğim şey ise tüyler ürpertici gri-yeşil parmakların bileğimi sarmasıydı.

"Biri 'Kaysie'yi sikeyim' mi dedi, çünkü bu kulağı çok hoş geliyor." Gecedten daha karanlık bir ses sessizliğin içinde gürlüyor. El beni şeker tabağına yaklaştıırken aklımda tek bir şey var. ManCandy'nin kurbanı olmak üzereyim.

Beni sertçe çekerek tabağı daha da yaklaştırırlar. Bakışlarım, kimseyi kurtarmak için çok geç atılmış bir cankurtaran salı gibi parlak plastiğin üzerinde yüzen tek parça çikolataya sabitlenmiş durumda. Keşke masallara kulak verseydim, keşke birisi ManCandy geldiğinde neler olacağını anlatsaydı, çünkü dürüst olmak gerekirse bilinmeyenin dehşeti beni öldürüyor. Beni pençesine almış bir tabak şekerine karşı hayatım için savaşıyorum ve onun elinden nasıl kurtulacağımı bilmiyorum.

Hiçbir uyarı olmadan, kasesinin derinliklerinden başka bir el belirliyor ve beni bir halatmışım gibi kavırıyor. Eller üst üste tırmanıyor, kolumu itiyor ve şeker kabının içindeki garip bir portaldan tüm vücudumu yanlarında getiriyorlar. Eller plastikten yapılmış ve ölümsüzlere aitmiş gibi görünse de, ManCandy gecenin grotesk bir yaratığı değil.

Beni omuzlarımdan yakalayan, şekerden yapılmış yakışıklı bir adam kaseden sürünerek çıkıyor ve ön verandama adım atıyor. Tamam, bu ismin nereden geldiğini açıklıyor. O bir şeker, o bir erkek, yani ManCandy. Bu ve gerçekten çok seksi, kesinlikle bir parça göz şekerini. Açıkça görülüyor ki bu korkunç efsane

Kız arkadaşlarının ve eşlerinin bu karamel yakışıklısıyla takılmasından hoşlanmayan erkekler.

"Şeker mi, şaka mı bebeğim?" diye soruyor sarılmak için hamle yaparken, kollarını belime doluyor.

Gözlerindeki parlak yeşil sakız damlalarına bakarak sorduğu sorunun ne anlama geldiğini düşünüyorum. *Ödül* benim için iyi bir şey mi, yoksa onun için benim hoşlanmayacağım iyi bir şey mi demek? Ve eğer ödül seçeneği gerçekten bir numaraysa, o zaman *numaray* seçmek ne kadar kötü olur? Kararımı ağır bir kalple veriyorum.

"Ben ikramla gideceğim."

"İşte benim kızım."

Beni bir dondurmamışım gibi kollarının arasına alıp evimin içinden geçerek doğruca yatak odama gidiyor. Yapışkan, koyu renkli boynuna sıkıca sarılmaktan başka seçeneğim yok. Kendimi göğsüne yaklaştırdığımda, kusursuz karın ve göğüs kaslarını oluşturan, sıra sıra beneklenmiş gökkuşağı sert şekerlerinin karışımına sarılıyorum. Beni sabit bir şekilde tutan kolları meyan kökü iplerinden yapılmış, aynı şekilde bacakları da. Kırmızı ve siyah şeker kordonları fiziğini bir vücut geliştiricinin kas ve sinir bantları gibi şekillendiriyor. Sarkık saçları gözlerinin önünde dalgalanıyor, uzun ve karışık ve mavi kesme şekerden yapılmış.

Beni kollarının arasına alıp yatağa diz çöküyor ve birlikte uzanıyoruz. Ne tür bir ikramda bulunacağını bilmiyorum ama bu sevimli şekerle kucaklaşma fikrine açık olmaya başlıyorum.

"Bu senin son şansın, Şekerim. İkram istediğine emin misin?" Sakız karelerinden oluşan beyaz ve mükemmel gülümsemesinde muzip bir pırıltıyla soruyor. Onda garip bir şekilde büyüleyici bir şey var ve ağızmdan kelimelerin döküldüğünün farkına bile varmadan konuşuyorum.

"Senin ikramını istiyorum."

Söze gerek duymadan üzerime oturuyor ve bir dizini kalçalarımın iki yanına hafifçe yerleştiriyor. Aşağı baktığımda

Ne tür bir zevk düşkünlüğü olduğunu merak ediyorum ama ters çevrilmiş kâsenin şekerliğini bir etek gibi örttüğünü görünce hayal kırıklığına uğruyorum. Bakışlarımın nereye takıldığını fark ettiği anda günahkârca kıkırdıyor.

"Seni uyarmalıyım, tatlı olsam da işleri tatlı bir şekilde yapmam."

Havadan şekerleme çekip ip yapmak için gerdiğinde mesajı netleştiriyor. Uzun ve ince olan ipi dikkatlice boynumun arkasına yerleştiriyor ve eşit olduklarından emin olmak için uçlarını ölçüyor. Gövdem boyunca, biri göğüslerimin üstünde, biri aralarında ve sonuncusu da göğüslerimin kıvrımının hemen altında olmak üzere üç zarif düğüm atıyor. Hassasiyetle bacaklarımı açıyor ve ipi bacaklarımın arasından geçiriyor. Yukarı ve etrafına getirerek, karmaşık shibari tasarımları yapmak için taffy'yi düğümlemek ve çaprazlamak için zaman ayırıyor.

Soyunmak ve benimle oynamak için acele etmiyor, bunun yerine iplerin kıyafetlerimin kumaşı üzerinden kıvrımlarıma nasıl uyum sağladığını hayranlıkla izliyor. Tüm bunlar hâlâ siyah elbisem ve file çoraplarım içindeyken gerçekleşiyor olsa da, çıplak yaptığım her şeyden daha samimi hissettiriyor. Esnek şekeri istediği gibi germeye devam ederek, son düğümü atana kadar vücudumun etrafında dolaşıyor.

Tam işinin bittiğini düşündüğüm anda, yatakta yanımda bir rulo meyan kökü beliriyor. Bileklerimi ve ayak bileklerimi yatağın çerçevesine bağlıyor. Bağladığı şeylerin yapışkan sanatı, bu adamın ellerinin iyi olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Etrafımdaki bağlar sıkılaşımadan önce vücudumun sadece en ufak bir titremesine izin verecek şekilde güvenli bir şekilde bağlandım. Kısıtlamalarımı test etmekten vazgeçiyorum ve bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için ManCandy'yi izliyorum. Geride durup yaptığı işe hayranlıkla bakıyor, yatağın etrafında volta atıyor, avını değerlendiren bir hayvan gibi ileri geri hareket ediyor.

"Çok mükemmel görünüyorsun, Şekerim. Şimdi oynayacağız."

Elini sallayarak havadan şu dev lolipoplardan birini çekiyor. Bunu nasıl yaptığını bilmiyorum.

Her kaprisine saygı duyan sihirli bir portala bağlı olmalı. Vücutuma aynı şekilde hükmettiği düşüncesi yanaklarımı ısıtıyor ve kalçalarımın arasına bir özlem sarsıntısı gönderiyor. İstediğim zaman boşalmamı sağlayabilecek biri varsa, onun o olduğunu hissediyorum.

Bileğinin bir hareketiyle lolipop dönmeye ve vızıldamaya başlıyor, ManCandy istediği hızı bulduğunda hafif bir vızıltı sesi çıkarıyor. Bir kıkırdamayı bastırmak zor, çünkü elindeki şey tıpkı özel bir şeker vibratörüne benziyor.

"Neyi bu kadar eğlenceli buluyorsun, Cupcake?" Bana hitap ederken gözlerini mekanizmadan ayırmıyor.

Ne düşündüğümü itiraf etmekten biraz utanarak, ona şekerinin bir tür seks oyuncağına benzediğini söylerken kelimelerimi kekeliyorum. Gözleri benimkilere kayıyor ve bana attığı bakış beni hemen geriyor. Bir parça baştan çıkarma var, ama şehveti gölgede bırakan, sadece sadistçe olarak tanımlayabileceğim bir şey var.

"Çok gözlemcisin, Şeker. Bu tam olarak ne öyle."

Yatağa tırmanıyor ve kendini Üzerimde diz çökerken bacaklarımın arasını açıyor. İnce kenarlar her dönüşte loş ışıkta parıldarken, renk kaleydoskopu beni büyölüyor. Oyuncak, hâlâ kat kat giysilerle örtölü olan en mahrem yerlerimin üzerinde geziniyor. Kalçalarımın arasına asılmış ip sayesinde elbisem yukarı çekilmiş olsa da, bu adamın bir vibratör ve tamamen giyinik bir partnerle tam olarak ne planladığından hala emin değilim.

Hafifçe indirdiğimde, üzerimdeki havada hafif bir vızıltı hissetmeye başlıyorum. Sanki vibratörün aurası bana doğru uzanıyor. Her sinir ucu gergin, dokunmayı bekliyor ama aslında temas almıyor. Rahatsız edici, omuzlarım ipin altında geriliyor ve kendimi biraz sürtünme aramak için istemsizce kalçalarımı oynatırken buluyorum.

"Bunu hâlâ komik buluyor musun tatlım?" diyor karanlık bir sesle.

Ona cevap vermeye gidiyorum, ama dönen lolipopu külotumun üzerine fırçalarken sadece bir inilti çıkarabiliyorum. Vızıltı yarığımın üzerinde bir aşağı bir yukarı geziniyor, geri dönmeden önce klitorisime hafifçe bastırıyor. Bu, sadece havada asılı durduğu zamandan daha dolambaçlı olabilir. Sonunda zevkli bir hisle ödüllendirilmiş olsam da, gerçek bir şeye dönüşme şansı bulamadan benden alınıyor.

Oyuncağa yaklaşmaya çalışırken meyan kökü ipinin gerginliği beni tutuyor. Keyifli bir an için ManCandy beni şımartıyor ve titreşimi klitorisimi kaplayan ipeğe karşı tutuyor. İç çamaşırım bu hissi biraz azaltıyor ama yine de karnımdaki ateşi yükseltmeye yetiyor. Karanlık bir kıkırdamayla, lolipopu hassas sinir yumağımın etrafında dolaştırarak beni orgazma daha da yaklaştırıyor. İnemelerim dudaklarımda ölüyor ve oyuncağı tekrar aşağı indirip yarığımdan aşağı inip yarattığım ıslak noktayı izlerken içimden bıkkın bir inilti dökülüyor.

"Mmm, görünüşe göre jelibonuna dokunmam hoşuna gidiyor."

Klitorisimden jöle fasulyesi olarak bahsedilmesi hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum, ama düşünmek için fazla zamanım yok çünkü ustalıkla uyluklarımın arasına uzanıyor ve balık ağlarımın kasıklarında dev bir delik açıyor, iç çamaşırlarımı yana kaydırıyor ve oyuncağı doğrudan ağrıyan tümseğime bastırıyor. Beklentinin fışkırması lolipopu ıslatmaya başlıyor, şekerli renk girdabı sıvı sıcaklığımdan eriyor. Vibratörün baskısı altında kıvrılırken, yapışkan karmaşadan uzaklaşmaya mı çalıştığımı yoksa onu içime daha sert mi bastırdığımı anlayamıyorum. ManCandy'nin alay etmesi için beni tutan şekerleme ve meyan kökü ile bir seçeneğim olduğundan değil.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum ama beni kaç orgazmın eşiğine getirdiğini sayıyorum. Otuz. Bu canavar otuz kez vücudumdaki gerilimi neredeyse patlayana kadar artırdı, ancak son dakikada hissi sürükledi. Bacaklarımın arasında kaldıkça küçülen şekerlemeyi izlerken, aklımda hiç şüphe yok ki hepsi bu

Benim için korkunç bir numara. Beni esir alanın hıncı sırtışı farklı bir hikâye anlatıyor. Şeker kaplı amıma saldırmak üzere olduğu bir atıştırmalıkmiş gibi bakıyor.

Beni bir kez daha aşağı indirirken, bağlarıma karşı titriyorum. Daha fazlası için haykırmaktan sesim kısıldı, ama yine de beni boşaltması için ona yalvarıyorum. "Lütfen," diye sızlanıyorum, "Çok yaklaştım, lütfen durma."

Lolipop neredeyse bitmiş, çubuğun üzerinde sadece küçük, orantısız bir oval kalmış. ManCandy onu içimde kaydırıyor, şeker mekanizmasıyla beni beceriyor. Fasulyemin yumuşak olduğunu sanıyordum ama içimde okşanan titreşim bir sonraki seviyeydi. Gözlerimi kapatarak, parti veren binlerce jelibon ayısı gibi karnımda dalgalanan yeni hissin tadını çıkarıyorum.

"İşte bu, ikramım. Bunu çok iyi karşılıyorsun." Nefesi tümseğime karşı sıcaktı. O konuşana kadar yüzünü kalçalarımın arasına daldırdığını fark etmemiştim bile. Çatalı bir dil gibi hissettiren bir fiskeyle yarığımı okşuyor ve zevk patlamamda yemek yiyor.

İşte bu! Oh tanrılar, evet! Beklediğim şey buydu! Klitorisim onun yılan gibi yalayıcısının iki çatalının arasında mükemmel bir şekilde duruyor ve bu kesinlikle ilahi. Şekerli amımı yalayışında, bu sefer gerçek olduğunu anlamamı sağlayan bir vahşet var. İçimde hızla kaba serbest bırakma için yukarıdaki yıldızlara teşekkür ederken gözyaşlarım gözlerimin köşelerini nokt alıyor. Şekere hücum eder gibi, o mutlu çarpışma beni vuruyor, boşalırken amımdan ayak parmaklarıma kadar yayılan karıncalanma.

ManCandy bir patlamayla lolipodu çıkarıyor, sonra yüzü hâlâ lezzetli parçalarımla aynı hızla kalıntıları yiyor. Boş çubuğu omzunun üzerinden atarak diz çökme pozisyonuna geri dönüyor, hala kalçalarımın arasında duruyor.

"Önce tatlımı yemeyi seviyorum." Ağzındaki fruktoz ve sıvı karışımını silerken söylüyor. "Sanırım tüm bunlardan sonra sen de biraz acıkmışsındır, sana yardım edeyim."

Uzanıp yatağın direğindeki ipi gevşetiyor. Bileklerim hâlâ bağlı ama artık hareket edebiliyorum.

"Peki, devam et o zaman," diyor.

"Neye devam edeyim?" Benden ne yapmamı istediği konusunda kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. Gitmem mi gerekiyor? Burada işimiz bitti mi?

"Dene bakalım." Şefkatle elimi tutarak meyan kökünü ağzıma götürüyor ve bir ısırık almam için beni ikna ediyor.

Mütevazı bir ısırıkla başlıyorum ve karmaşık, zengin bir tadı olduğunu görünce şaşıyorum. Hafif topraksı, anason ya da rezene esintileri ile eşsiz, aromatik bir nitelik kazanıyor. Tatlılık yumuşak ve baskın değil ve hafif tuzlu bir alt ton algılayabiliyorum. Bir ısırık daha alıp, yavaşça erirken dilimin üzerinde yuvarlanmasına izin veriyorum, çiğnemeye başlamadan önce tüm lezzetini yavaş yavaş açığa çıkarıyor.

"Güzel, değil mi?" Kendini beğenmiş sırıtışından şekerine çok güvendiğini anlıyorum.

"Bu harika," diyorum bir lokma daha yerken. "Ama kendimi özgürce yediğimde kaçıp gideceğimden korkmuyor musun?"

Sorduğum soru üzerine düşünürken parmakları dalgın bir şekilde sırlıslıklam külotumu aşağı yukarı okşuyor.

"Hayır, öyle olduğumu sanmıyorum. Demek istediğim, seni gerçekten yakınımda tutmak isteseydim, benden kaçabilmenin hiçbir yolu yoktu." Bu itiraf karşısında amım kasılıyor ama dokunuşunun ve sözlerinin beni nasıl hissettirdiğini fark etmiyor gibi görünüyor. "Dürüst olmak gerekirse, seni bağladım çünkü bir ikram isteğini yerine getirmek zorundaydım."

Meyan kökü neredeyse boğazıma takılıyordu ama boğulmadan yutmayı başardım.

"*Benim isteğimle* ne demek istiyorsun? Burada olmanı ben istemedim."

"Tabii ki geldin. Sen bana şeker bıraktın, ben de sana geldim." Şaşkınlığımı fark ediyor ve devam ediyor. "İlk yerleşimciler tarafından dikte edildiği gibi kasabanıza gelmem için

Cadılar Bayramı'nda gece yarısı bir tepside bir lokma sunmaktır. Size duygusal yolları öğretmiyorlar mı?"

"Duygusal ritüeller hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bana söylenen asla bir kâsede şeker bırakmamam gerektiği çünkü kimsenin seni çağırmak istemeyeceği." Gözlerindeki acı, kasabanın herkesi ondan uzak durması için nasıl uyardığını paylaştığım için kendimi suçlu hissetmeme neden oluyor.

"Oh." Ses o kadar sessiz ki konuşmasını zar zor duyuyorum. Elini kederli bir şekilde sıcaklığımdan çekip bırakıyor. Ayağıma doğru uzanarak ipin büyükçe bir kısmını koparıyor ve benim ifşaatımı düşünürken çiğnemeye başlıyor.

Belirgin acısını yatıştırmaya çalışarak, "Bak, eminim uzun zaman önce farklıydı. Bir şekilde efsane değişti ve dürüst olmak gerekirse, bize senin hakkında pek bir şey öğretilmedi."

İğrenme ve üzüntünün mükemmel bir karışımı olan bir bakış atıyor.

"Bana şeker bırakmadın, değil mi?" Bakışlarımı kaçırın gözlerim ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyor.

"Kasemi boşaltmakta geciktim."

Bakışlarının beni delip geçtiğini hissediyorum ama ona bakmaya cesaret edemiyorum. Çocukken gördüğüm kâbuslar yanımda oturan adama hiç benzemiyor. Onda bir yumuşaklık var, sert bir şeker kabuğunun içindeki çikolata gibi, kalbimdeki tüm korkuyu eritiyor.

"Anlıyorum," sesi kesiliyor. Yatak eğiliyor, sonra ayağa kalkarken hafifçe zıplıyor. "Sanırım buradaki görevlerimi yerine getirdim, o yüzden artık gideyim. Umarım neşeli bir Cadılar Bayramı geçirirsin, Kaysie."

Sözlerindeki acı kalbimi kırıyor. Keşke etrafımdaki bu şekerleme sargısını alıp onun ruhunda oluşan çatlakları onarmak için kullanabilseydim. Kapı tokmağı ellerini kullanmadan dönüyor. Kapı açılırken uğursuzca gıcırdayan menteşeler, onun hayatımdan sonsuza dek çıkıp gidişini izlerken beliren unutulmaz boşluğu noktıyor.

Minnettar olmalıyım. Ne de olsa ölümü beklerken şeker ve orgazm oldum. Bu yüzden

ManCandy'nin hikayesini anlatmak için yaşadığımı düşününce rahat bir nefes alıyorum. Yine de her nasılsa, attığı her adımda şeker kasesi eteğinin sallanmasını izlemek midemi bir ağırlık yumağıyla dolduruyor. Bu doğru değil. ManCandy'den *kurtulmadım*, ondan *keyif* aldım!

"Bekle!" Hala shibari tatlılığıyla süslenmişken hareket etmeye çok odaklandığım için, adımın ortasında duraklayana kadar ona bağırdığımı bile fark etmiyorum. "Bu doğru değil."

Arkasını bile dönmeden, "Hayır, gerçekten sorun değil. Sözümü yerine getirdim, artık gitmekte özgürüm."

"Gördün mü, işte tam da bu," diye hışımla söze giriyorum, ısrarcı ses tonumun onu burada tutacağını umarak. "Bu sözün ne olduğunu bile bilmiyorum." Ayaklarımı karyola direğinden kurtararak yataktan zıplıyorum ve ona doğru yürüyorum. "İnsanların sana neden şeker bıraktığını bana söylemeyecek misin?"

Yüzünü bana döndüğü anda ona ulaştım. Dev cüssesi karşısında sersemlemiş bir halde geriye doğru sendeliyorum ve neredeyse düşüyordum. Şeker canavarım gecikmeden beni yakalamak için dönüyor ve kolunu belime doluyor. Yanılmıyorsam, beni kucağına çekerken çıkardığım küçük sestten ürperiyor. Kollarımı omuzlarına dolayarak gözlerimin içine bakarken kendimi sabitliyorum. Şeker lekeleri onu yıldızlı gözlü gösteriyor, sanki bir aşk masalındaki bir karakter gibi. Hipnotize olmuş gibiyim, tatlılığının derinliği karşısında tamamen kendimden geçmiş durumdayım. Bana sarılırken, daha önce hiç bu kadar güzel birini görmemiş gibi bakıyor.

Başını aşağı eğerek dudakları yumuşak bir şekilde benimkilere değiyor ve "Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım" diyor.

Eğilip öpücüğünün beni bütünüyle yutmasına izin vermenin cazibesi büyük. Naneli nefesi, tarçınlı dudakları, çatallı diliyle bana bir şeyler yaptığında neden bu kadar ürpertici hissettiğimi şimdi anlıyorum. Yataktaki anımızın içinde kaybolurken kalçalarım birbirine sürtünüyor ve kendimi yavaşça ona yaklaştırıyorum. Kalçalarım sert plastik eteğine çarpıyor ve beni şaşırtacak şekilde daha da sert bir şey bana

çarpıyor.

ManCandy bu ani yakınlığı bir davet olarak algılıyor ve dudakları krem şantinin üzerindeki bir kiraz gibi bana çarpıyor. Komik kemiğimizi sertçe çarptığınızda tüm kolunuzun karıncalanması hissini bilir misiniz? Evet, işte benim amım da aynen öyle hissediyor.

Öpücüğe karşılık veriyorum, daha birkaç dakika önce korktuğum canavara her şeyimi veriyorum. Bu kadar tatlı bir şey nasıl olur da tüm kasabanın korkusunu kazanabilir? Öpücüğü beni tüketiyor ya da daha uygun bir ifadeyle, inanılmaz dilinin ağzımdaki her kıvrımıyla onun tadını içime çekiyorum.

Etrafımdaki tutuşu sıkılaşıırken ağzına doğru inleyerek beni ayaklarımdan çekip alıyor. Kendimi sabitlemek için bacaklarımı beline doluyorum, ama düşmeme izin vermeyeceğini bildiğim kadar güçlü bir tutuşu var. Bir eliyle belime bastırıyor, diğer eliyle kıcımlı sıkıca avuçluyor, sanki ben eski moda bir karamela, o da folyo bir ambalajmış gibi beni sarıyor.

Bana söylediği son şey hala aklımda, *bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım*. Ancak, cevaplamak için can attığım tek bir soru var, onun siki de şekerden mi yapılmış? Bizi yatağa ne kadar çabuk geri götürdüğünü düşünersek, yakında öğreneceğime dair bir his var içimde.

Nereye gittiğine dikkat etmek için dudaklarımdan uzaklaşan ManCandy, yürürken beni öpmeye devam ediyor. Ancak şimdi, yapışkan tarçınlı aşk izi boynumdan aşağıya doğru okşuyor. Yatağın kenarına ulaştığında, bir elini başımın arkasına koyup beni destekleyecek kadar uzun bir süre duraklıyor ve beni öyle nazikçe yatırıyor ki, sanırsınız ben bir incelikmişim. Üstüme tırmanıp tekrar boynuma doğru dalıyor. Taffy shibari bir kenara itiliyor ve ipin geride bıraktığı kırmızı ize odaklanıyor. Tenimi ağzına çekerek köprücük kemiğimin üstündeki hassas alanı işliyor ve bu anı tenime damgalıyor. Dilinin tarçını etimi yakıyor ve üzerine yerleştirdiği taffy'nin altında zonkluyor.

"Bunu istiyor musun?" Hafifçe geri çekiliyor ve içindeki tüm rezervi kullandığını söyleyebilirim.

Belim yankılanan bir *EVET* diye bağıyor, ama bu canavarın korkusu o kadar derinlere işlemiş ki tereddüt ediyorum. Hayatım boyunca kaçtığım canavarla gerçekten sevişebilir miyim? Donmuş, sakız damlası yeşilliklerine bakarken, kendimi kurtarmak için nedenler arıyorum ve boş çıkıyorum. Bunu gerçekten istiyorum ve bu sadece beni haşlanmış yumurtadan daha azgın yaptığı için değil. Tatlı yüzünün ardında saklanan bir kırılğanlık var, sanki fikrimi değiştirip onu göndereceğimden korkuyor.

"Evet, bunu istiyorum. Seni istiyorum."

Hiç tereddüt yok. Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz, onları öpücükleriyle değiştiriyor. Kalçalarım kıvranıyor, sert eteğine her sürtünüşümde trüf mantarımı kışkırtıyor. Umarım yakında bizi soyar, yine de iplerin üzerimde kalmasını istiyorum. Şeker yarattığım tarafından bağlanmanın baştan çıkarıcı bir yanı var.

Sanki düşüncelerimi duyuyormuş gibi elbisemi yumruklarının arasına alıyor. "Sana sonra yenisini alırım," diyor. Bileklerinin hızlı bir hareketiyle elbiselerim vücudumdan uçuyor. Parçaları yere savruluyor, o kalçalarımın arasına uzanıp külotumu yırtmadan önce haliya zar zor iniyor. Sadece ben, yırtık filelerim ve şekerlenmiş ipim, şeker babamın önünde çırılçıplak yatıyoruz.

"Kutudaki en cazip oyuncak sen değil misin, çok lezzetlisin." Aletini plastiğin içinden avuçluyor ve hâlâ benim görüşümden saklı olan kadifemsi mutluluğa doğru bastırıyor.

"Ben sana benimkini gösterdim, şimdi sen de bana kendininkini göster," diye takılıyorum ona en hınzır gülümsememle. Hevesle itaat ediyor, eteğini zarifçe sallayarak yataktan kalkıyor. Başparmaklarını bandın altından geçirerek turuncu kalkanı yavaşça aşağı çekiyor. İncecik, görkemli bir şekilde siki ortaya çıkıyor. ManCandy eteğini indirdiği anda çene kırıcısının ucu serbest kalıyor ve ağzım sulanıyor. Benim için kaya gibi sert, çünkü onun

kristalize şekerden yapılmış. Yatağa geri tırmanırken sıcak pembe şeker çubuğunu okşuyor. Kenarlarının bir jeot gibi her yöne doğru çıkıntı yapması, mağaramı nasıl kazacağını tahmin etmemi sağlıyor.

Erişebildiği boyutsal bir cepten ince bir plastik film çekiliyor. Ona sihrinin nasıl çalıştığını sormak için bir not alıyorum. Ama sonra öğrenebilirim, şu anda ManCandy lokmasını sararken kediciğimin neredeyse ağzının suyu akıyor.

"Ne olduğunuzu düşününce sağlık ve güvenliği önemseyeceğinizi sanmıyordum," diye yüksek sesle düşünüyorum.

Bana bakmak için başını yukarı doğru eğmesi, sarkık mavi saçlarının bir gözünü örtmesine neden oluyor ve bu da içimi sıvılaştırıyor. "Böyle düşünmene neden olan şey tam olarak ne?" Kızgın olmaktan çok şaşkın, bu yüzden devam ediyorum.

"Çünkü sen şekersin ve şeker sağlığın için kötüdür. Bu yüzden biz bir şeyler yapmadan önce senin toparlanman ironik görünüyor."

Kalın sikini torbaya koymayı bitirdi ve üzerime eğildi. Bir elini başımın iki yanına koyarak, burunlarımız neredeyse birbirine değene kadar eğiliyor. "Şekerin senin için kötü olduğunu mu düşünüyorsun, tatlım?" Gülümsemesinde yine o sadist parıltı var, beni ilk bağladığında da aynı parıltı vardı. Kalbim çırpınıyor, çünkü beni kapının önünde tutan o tatlı adam gitmiş. Şu anda bir canavarın altında yatıyorum.

Kirpiklerimi kırıştırarak cevap vermeden önce dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor. Gözlerinin ağzımı izlemek için aşağıya indiğini, ben konuşurken kalçalarının içime doğru bastırdığını gördüğümde bir gülümsemeyi zapt ediyorum. "Evet, bence sen benim için çok kötüsün."

Yaklaşıyor, dudaklarım birbirine değene kadar dikkatlice dudaklarıma yaklaşıyor ve "Ama yine de istiyorsun, değil mi şekerim?" diyor.

Böyle devam ederse dışlerimden çok daha fazlasını çürütecek. Ruhumu teslim etmeye ve bu gece şeker okşamasının tadını çıkarabileceğim anlamına geliyorsa, sakarin yollarının beni içten ve dıştan çürütmesine izin

vermeye hazırım.

"Seni istediğimi zaten söyledim." Dudaklarımız her buluştuğunda onun tarçınlı baharatının tadını alabiliyorum. Yine de pozisyonumuzu koruyoruz, ikimiz de öpücüğe teslim olmuyoruz.

"Belki de tekrar söylediğini duymak istiyorum." Dudaklarımızın bir hece oluşturmak için birleştiği her an neredeyse bir öpücük. Bu yüzden onun oyununa biraz daha müsamaha gösteriyorum, ama ağızda oyalanmak için harflerimi tam olarak oluşturarak bahisleri yükseltiyorum.

"Ben. İstiyorum. Seni istiyorum."

İçindeki son oo, bir öpücükle gerginliği kırmam için dudaklarımı mükemmel bir şekilde büzüyor. Bedenlerimiz tutkulu bir kucaklaşmayla çarpışıyor, yapışkan, inişli çıkışlı sertliği altındaki tüm yumuşak parçalarımı eziyor. Birbirimize sarıldığımızda şeker kaplamasının tenimizi birbirine yapıştırma şeklini seviyorum. Henüz içime bile girmede ama şimdiden onun kollarında olmanın verdiği duyusal mutluluk içindeyim.

"Seni istiyorum," diye tekrarlıyorum nefes nefese. Ellerim onun her yerinde dolaşıyor. Saçlarının arasından, sırtından, kışını avuçlayarak, öpüşürken ulaşabildiğim her şeye dokunuyorum.

O da bu iyiliğe karşılık veriyor, kıvrımlarımın etrafında dolaşıyor ve parmaklarıyla vücudumun tadını çıkarıyor. Elini aramıza sokarak, parmak ekleminin arkasıyla yarığımın üzerinde kayıyor.

"Benim için çok ıslak."

Aletini girişime dayadıktan sonra duraksıyor ve ekliyor: "O güzel amcığını ayırırken bana bak."

İstesem de başka tarafa bakamazdım. Nervürlü şeker horozu kendini fokurdayan kazanıma kaptırırken gözlerim kırpmayı reddediyor. Bir kalıba dökülen erimiş çikolata gibi, beni o kadar tamamen dolduruyor ki, bunun kaderin bir oyunu olup olmadığını merak ediyorum.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyorum kulağına, içime girip çıkarken.

Karşılık olarak homurdanıyor, içime girebildiği kadar derin bastırıyor. Taşakları bana çarpıyor, devasa çene kırıcılar her pompalamada kışımı yalıyor. Şekerin vücut için

kötü olduğunu kim söylediye, belli ki hiç

bir şeker canavarı. Kendini o kadar iyi hissediyor ki, suçlu olduğu tek boşluk, sikini içine soktuğu boşluk.

Ama bu bir canavarla çiftleşmekten daha fazlası. O şefkatli ve tatlı. Acele etmiyor, gözlerimin içine bakıyor, beni öpmeden önce gülümsüyor, göğüslerimi avuçladığı anlar arasında ellerimi tutuyor. Daha önce de seviştim ama hiç ManCandy gibi sevişen biri olmamıştı. Dürüst olmak gerekirse, bana uzun bir günün sonunda bir keke davrandığım gibi davranıyor. Şımartmak, tadını çıkarmak, bunlar bir efsanenin kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu tarif eden tek kelimeler.

"Yuvarlan, şekerim. Sadece güzel yüzüne bakmaktan bile çok yaklaştım ama seninle işim henüz bitmedi." Eliyle prezervatifi yerinde tutarken, göbeğimin üzerine dönmem için bana yer açacak kadar dışarı çekiyor. Eğilip sırtımı lezzetli yerlerimi sergileyecek şekilde kamburlaştırdığımda alçak bir homurtu odada yankılanıyor. Parmak eklemi yarığımı sıyrıyor, klitorisimden büzülmüş deliğime doğru ilerliyor. "Çok güzel," diye nefes alıyor.

Övgüsünün altında kıvraniyorum, göğsümü şiltenin daha derinlerine gömüyorum ve kalçalarımı biraz daha yukarı kaldırıyorum. İpler omuzlarıma hafifçe batıyor ve kalçalarımın arasındaki halka dudaklarımı bir davetiye gibi aralıyor. Şansıma, şeker canavarımın siki evet diyor ve kaya gibi sert siki amımdaki partiyi bir kez daha başlatıyor.

Ellerini kıkımın en etli yerine koyarak, vurdukça beni yerimde tutuyor. İnemelerim ağzımdan düşüyor ve çığlık atıp yatağa haykırırken hafızalı köpük katmanlarına gömülüyor.

"Hâlâ senin için kötü olduğumu mu düşünüyorsun?" Homurdanıyor, beni sikerken kendini sabitlemek için kıkımı daha sert kavırıyor.

"Kendini iyi hissediyorsun ama bu seni benim için iyi yapmaz," cevabımı omzumun üzerinden atıyorum.

"Siktir, evet. Bana öyle bak."

Başımı yana eğmiş, görüş alanımın çevresinden ona bakıyorum. Daha önce benim tarafımdan bu kadar çözölen bir adam görmemiştim, ama bu adam cidden farklı bir seviyede.

Şimdi. Sanki altında nasıl göründüğümü ezberlemeye çalışıyormuş gibi beni izliyor. Gülümsemesinin tuhaflığı, çatallı dilinin dışarı fırlamasıyla periyodik olarak kesintiye uğruyor. Derinlerde gerçekten iyi bir noktaya ulaştığında, hafifçe duraklıyor ve dilini dudaklarının arasında ancak sevimli olarak tanımlanabilecek bir şekilde büzüyor. Yüz hatları zor bir problemi çözmeye çalışıyormuş gibi sıkışmış durumda ama buradaki tek problem ikimizin de boşalmak üzere olması.

Bir parçam henüz hazır olmadığını hissediyor. Bitirmek istemiyorum. Bu, serbest kalmak için yalvardığım zamanlardaki gibi değil. Orgazm birlikte geçirdiğimiz bu samimi zamanın en iyi kısmı değil ve ikimiz de bunun ne kadar farklı olduğunu hissedebiliyoruz. Aramızda büyülü bir şey var, tarif edemediğim ama gerçek olduğunu bildiğim bir şey. Ne yazık ki, içimdeki sızı da çok gerçek ve parmaklarımın beni sınıra getirmesini arzuluyor.

Amımın ilkel ılıına boyun eğerek bir elimi aşağıya daldırıyorum ve klitorisimi buluyorum.

"İşte bu, oraya git bebeğim. Benim için o amcığa dokun."

Parmaklarım ritmini buluyor, gergin şeker eriklerimin üzerinde bir nane deseni çizer gibi dönüyor. Bu hissin içinde kaybolurken, kısa bir an için gözlerimi kapatıyorum.

"Gözler üzerimde."

Emir üzerine açılıyorlar ve ben de lüks sevgilime bakıyorum. ManCandy'm bana bakıyor ve hazır olduğunu söyleyebilirim. Sırtımı daha fazla eğilemeyeceğim noktaya kadar eğerek, her şeyimi ona veriyorum. Klitorisimi okşayarak, kendini derine gömerken tırnaklarımı çuvalı boyunca hafifçe gıdıklıyorum. Boşalması için tek bir dokunuş yetiyor ve ünlü ManCandy'nin uzun zamandır beklenen orgazmın baskısıyla üzerime çöküşünü izliyorum. O dökülürken eli beni bitirmek için uzanıyor, uzman parmakları zirvemi bulmama yardımcı oluyor.

Tamamen çözüldüm, duvarlarım kavırıyor ve sıkıyor, o içeride gömülü kalırken pratik olarak spermini sağlıyor. Yükünü boşalttığında, aniden sikiğin etrafındaki sargı için minnettar oluyorum. O içimde dinlenirken daha da fazlası dökülüyor. O kadar ağır ki, sanki biri amıma bir paket yemek ve büyük bir içecek doldurulmuş bir poşet sokmuş gibi. Kukum onun getirdiği malları hevesle karşıladığı için aldırıyor gibi görünüyor.

"Sen mükemmelsin, çok mükemmelsin." Boynuma sokuluyor. Yarığım boyunca birkaç tembel vuruşla beni yükseklerden aşağı indiriyor. Kendini hâlâ bana bağlı tutarak yanlarımıza dönüyoruz, kışım ona doğru bastırıyor ve kaburgalı siki hâlâ çırpınan duvarlarımla boğuşuyor. İkimiz de nefesimizi tutarken vücuduma ara sıra yerleştirdiği hafif öpücöklere doğru eğiliyorum.

"Peki, şimdi ne olacak?" Sormaya korktuğum soru buydu.

"Peki, ne olmasını istiyorsun, Kaysie?"

"Burada kalabilir misin?" Sesimdeki yalvarışı saklamaya bile çalışmıyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini neden istemeyeyim ki? Ne olduğunu tam olarak anlamasam bile, bir Cadılar Bayramı yarattığıyla oyun oynamak aptalca görünüyor.

"Benden ne istersen yapabilirim. Benim dünyamı kontrol eden sensin." Beni daha yakına çekiyor ve ekliyor, "Sevgilim ne isterse benim için emirdir." Bunu söylediğinde amımın onun sikiğın etrafında kenetlenme şekli ikimizi de güldürüyor, beni homurdanma noktasına getiriyor.

"Neden daha önce kalmadın?"

Sanki sorum sonbahar havasının serinliğini içeri davet etmiş gibi, oda aniden kasvetli bir hal alıyor. Beni daha da kendine çekerek, kulağıma "Kimse beni kalmam için davet etmedi" diye itiraf ederken onun sıcaklığına sarılıyorum.

Göz ucuyla onu görebilmek için arkama dönerek, "Kaç tane oldu?" diye soruyorum. Ani kahkahası beni kendime getiriyor ve devam ediyorum,

açıklamaya çalışıyordu. "Öyle demek istemedim. Birbirimizin ilkleri değiliz ve kiminle birlikte olduğun umurumda değil. Daha çok merak ediyorum, kaç yaşındasın?"

"Şeker baban olabilir miyim merak ediyor musun?" Kalçalarını bana çarpıyor ve ikinci raunt için sertleştğini hissediyorum. "Ben üç yüz yaşındayım. Aşağı yukarı bir on yıl. Çok uzun zamandır diyarınıza geri çağırılmadığım için takip etmek daha zor oldu."

Hikâyenin tamamını duymak için sabırsızlanıyorum, tekrar kucağına sokuluyorum ve elini tutuyorum. "Seni buraya ilk getiren neydi?"

ManCandy beni kendine yakın tutuyor ve onu var eden gizli ayini anlatıyor. Hikâyenin en gerilimli bölümlerinde omzumu okşuyor ve her şeyin yoluna gireceğini bilmem için beni öpücüklere boğuyor.

"Sizin dünyanız benim dünyamın varlığını öğrendiğinde, geçidin diğer tarafında sıkışıp kalmaya devam ettiler. Ben bir çeşit feribot oldum, dünyalar arasında insanları evlerine geri getirebilen bir gezgin. Perdenin diğer tarafındaki canlılar yavaş yavaş beni bu dünyaya kadar takip etmeye başladılar ve o sıralarda insanlar Hallow Peen'e gitmek için ayin yapmayı bıraktılar."

"Duygular alemine daha az insan gittiğinden, sizi buraya çağırmak için fazla bir neden yoktu. Ama bu neden senden uzak durmamız konusunda uyarıldığımızı açıklamıyor ve beni neden bağladığını ve sihirli lolipopunla nefes alamaz hale gelene kadar beni neden zorladığını kesinlikle açıklamıyor." Dirseğimi şakacı bir şekilde ona doğru itiyorum, o da kalçalarıyla beni geri itiyor.

"Şikayet mi ediyorsun, tatlım?"

Ben cevap verirken kulağımı ısırtıyor, "Hiç de değil, ama bana orgazmın insanları dünyalar arasında taşımakla ne ilgisi olduğunu söylemeni istiyorum."

"Tüm bu işleri bedava yaptığımı mı sanıyorsunuz?" Koyu bir kıkırdamayla şöyle diyor: "Ödemem bir şaka ya da ikram. Sen de

"Eve dönmek için neye değeceğini karar ver."

"Ama ben evdeyim, bu yüzden sana ödeme yapmam gerekmedi. Sadece sebepsiz yere bir ödül aldım."

Arkamda donup kaldığında bir şeylerin ters gittiğini anladım. Hızla dönüp cevap bulmak için yüzüne bakıyorum.

"Ne oldu?"

"Diğer tarafta sıkışıp kalan iki kişinin parasını ödemiyan?" muydun?

Kalbim küt küt atıyor ve aklıma iki isim geliyor. Zihin. Samantha ve Asha.

M A S H I N
G M O N S T
E R S

Üçüncü Bölüm

Kaysie

■ Kollarından ayrılmak zor, ama bu yapışkan pisliği temizlemezsem muhtemelen sabah bunun bedelini ödeyeceğim.

Ben koridordan banyoya doğru tökezlerken ManCandy yatakta beni bekliyor. Bir tur daha atmaya hazırım. ama önce bazı şeyleri halletmem gerekiyor.

Şanslıydım, koridordaki banyonun ışığını açık bırakmıştım. Kapalı kapının çatlaklarından yayılan parıltı yolumu aydınlatıyor. Havluyla kurulanmakla duş almak arasında karar vermeye çalışıyordum ki kapının arkasından gelen bir ses düşüncelerimi böldü. Tokmağın üzerinde donup kalan elim korkudan titriyor. Zihnim evimdeki gizemli kişiyle ilgili her olasılığı rasyonalize ediyor.

Belki de partiden ayrılmayan bir misafirdir. Tabii ki, ben partideyken onlarla karşılaşmak şok edici olacak. ama burası benim evim ve şimdiye kadar eve gitmiş olmaları gerekirdi. Beni çıplak görmek istemiyorlarsa, bu kadar uzun kalmamalıydılar.

Kafamın arkasında, Cadılar Bayramı gecesi etrafta pusuya yatmış olabileceklere karşı beni uyaran ikinci ve daha zayıf bir ses var. ManCandy az önce duyarlı varlıkların bizim dünyamıza geçtiğini biliyor muydun? Ya burada biriyle karşılaşırısam?

Tam arkamı dönüp canavarımın yanına koşacak ve onu kapının ardında gizlenen tehlikelerle yüzleştirecektim ki birden banyodan gelen sesi tanıdım. Yırtık file çorap ve şeker şibari giydiğimi unutarak, en iyi arkadaşımı bulmak için banyoya daldım.

"Asha!" Çığlık atıyorum ve ona koşuyorum, onu sarıyorum Sanki onu yıllardır görmemişim gibi. Doğrusu, sadece

Ama sonsuza dek ortadan kaybolduğuna ikna olmuştum.

"Lanet olsun kızım, bunu benim için mi giydirdin?" O Dalga geçerken memelerini şakacı bir şekilde benimkilere doğru sallıyor. Raftan bir havlu alıyorum ve yalnız olmadığımızı fark ediyorum. Claudia'nın daha önce paylaştığı tanıma uyan, çarpıcı gzellihte başka bir kadın daha var.

"Sen Samantha olmalısın, arkadaşın Claudia bize senden bahsetti."

Sam, arkadaşının adını duyunca onu bulmak için başını çevirir.

"Burada değil, muhtemelen şimdiye kadar eve gitmiştir. Ama döndüğünü öğrenince çok sevinecek!"

Asha'nın yüzü sertleşir ve sabunu kapar.

"Geri dndüğümüzden bahsetmişken. Hâlâ burada mı?"

"O mu?" Kalbim yere akılıyor. "Seninle birlikte bir şey mi geri geldi?"

"Hayır, hayır, bizimle hiçbir şey gelmedi. Ama bizi eve getirmenin tek yolunun birinin o şey için şeker bırakması olduğu söylendi. Hâlâ burada mı?"

"Evet, buradayım." Eteğinden başka bir şey giymeden odadan ıktı. Neredeyse prova edilmiş gibi görünen rahat bir hareketle başını geriye atıp mavi saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyor. Koridorda kasıla kasıla yürürken o kadar yakışıklı ki ona doğru koşup bir öpücük vermek istiyorum. Onun yerine, derme çatma silahını başının üzerinde tutan arkadaşımın arkasına itiliyorum.

"Daha fazla yaklaşma, seni canavar. Uzak dur!"

"Asha, kes şunu. Öyle değil." Deniyorum ama yapmıyor.

Dinle.

"Hallowpeen'lerim beni senin hakkında uyarmıştı! Geri ekil!" İhanet ettiği tek duygu kızgınlık.

Yuvarlanıyor

Samantha ve Asha'nın arasına bakar. "Bak, eğer onları görmek için geri dönmek istersen, bunu ayarlayabilirim."

Sam, gözlerinde umut ışıltısıyla Asha'nın etrafından dolanıyor. "Gerçekten mi? Ve gelmek için beş yıl beklemek zorunda kalmayacağım.

Evde mi? Sadece ziyaret edebilir miyim? Ne zaman istersem?"

ManCandy hınzır bakışlarını bana diyor ve cevap veriyor: "Elbette gidebilirsin. Ama ödemeye ihtiyacım olacak."

İki kadının arasına girerek baştan çıkarıcı bir şekilde ManCandy'ye yaklaşıyorum. "Bunun için iyiyim."

Kollarını bana dolayarak beni içine çekiyor. "Bunun için çok iyisin, tatlım."

Asha'nın "Burada neler oluyor?" dediğini uzaktan duyuyorum. Dikkatimi tamamen şeker adamımla paylaştığım öpücüğe verdiğim için pek aldırış etmiyorum. Dünya, o ve benden başka kimse kalmayana dek yok olup gidiyor.

"Şeker mi şaka mı, sevgilim?"

"İkram," diyorum cesurca, bana sunacağı herhangi bir ikramın beni mutlu edeceğini bilerek.

Plastik eteğinin altına uzanıyor ve hızlı, akıcı bir hareketle prezervatifini sert formundan sıyırıyor. Bir lateks patlaması havayı doldururken, ambalajında özenle paketlenmiş devasa bir paket jelibon ayı çıkıyor.

"Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Uzanıp yeşil bir ayı çıkarıyor, ağzına atıyor ve dişlerinin arasında yakalıyor. Beni geriye yatırıp şekeri bir öpücükle uzatırken tepki verecek zamanım bile olmuyor.

Canavarımın sakızının tadını çıkarırken o beni tekrar ayağa kaldırıyor ve kendisine yakın tutuyor. Onunla ilgili bir şey beni kıkır kıkır güldürüyor ve sıcak hissettiriyor. Sakız damlası gözlerine bakarak, en kısa zamanda ikinci tura ihtiyacım olduğunu bildirmek için kaşlarımı imalı bir şekilde kaldırıyorum. Beni bir kez daha mahvedeceğini bildiğim halde temizlemek umurumda bile değil.

"Kaysie, kullanılmış bir prezervatiften sakızlı şekere benzeyen bir şey yemenin ve lanet bir canavara sarılmanın bir nedeni var mı?"

Asha konuşup samimiyet balonumu patlatana kadar banyomda hâlâ iki kişinin takıldığını unutmuştum. Omzumun üzerinden baktığımda, onun hala

sabunluğu tutuyor, ama en azından onu yanına indirdi.

"Gecenin geri kalanını burada geçirmeyi planlıyorum." Bununla birlikte kollarına atlıyorum ve ManCandy'nin beni yatak odama götürmesine izin veriyorum, omzumun üzerinden, "Kendinizi evinizde hissedin. Misafir odasının nerede olduğunu biliyorsun, Asha. Eğer acıkırsan, tezgahta bir sürü şeker var. Ama bu tamamen benim."

İLGİLİ BİLGİLER

Dördüncü Bölüm

Samantha

O Tamam, eve gelmeyeli beş yıl oldu ama hoş geldin partimin bir şeker canavarını sabunla savuşturmaya çalışan bir kadın olacağını düşünmemiştim.

dağıtıcı. Asha, Peen Kasabası'nı ziyaret etmiş biri için şaşırtıcı derecede ürkek. Onun hakkında pek bir şey öğrenemedim.

Cadılar Bayramı, ama eğer benimkiler gibiyse muhtemelen çok iyi vakit geçirmiştir.

"Sanırım bu gece burada kalıyoruz?" Arkadaşı Kaysie, şekerden yapılmış adamla koridora çıktığından beri ortalık sessiz. Garipliği bir soruyla kırmanın bizi bu banyodan çıkaracağını umuyorum.

Cevap vermeden önce bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Ah, evet. Yani o ManCandy denen şey zaten burada, yani sokağa çıkma yasağına uymak için bir neden yok. Ama sonra çok yoruldum..." Sözüünü kesiyor, kırmızı bir allık kazağından yukarı doğru süzülüyor ve yanaklarını perdenin diğer tarafında olanların gerçeğiyle renklendiriyor. Aklımda hiç şüphe yok ki iyice işendi.

"Sanırım burayı biliyorsun? Liderlik etmek ister misin? nasıl?"

"Ah, doğru. Çok özür dilerim, hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyorum.

Sanırım." Gitmeye başlar ama sabunluğu lavabonun kenarına koymak için geri döner.

"Duygular alemini bilmenin yeniliği benim için yıllar önce kayboldu. Açıkçası eve dönmeye çalışmaktan vazgeçtim, çünkü Hallowpeen'lerim bana feribotçunun dünyalar arasında seyahat etmeyi bıraktığını söyledi. Yer yarılmaya başladığında

Titriyordum, deprem falan oluyor sandım!"

Adımlarının ortasında durdu ve bana döndü, "Bunu sen de mi hissettin?! Onu biz yarattık sanıyordum..." utanç verici kekemelik geri döndü.

"Dur tahmin edeyim, şeytani bir balkabağı adamının akıllara durgunluk veren orgazmı mı?" Sadece bir sırrı paylaşan insanların anlayabileceği bir şekilde birlikte gülüyoruz. "Onları kesinlikle özleyeceğim."

Sarılmış şekerlerle kaplı tezgâha doğru yol alıyoruz. Asha parmağıyla birkaç tanesini dürtüyor. "Sence bunlardan herhangi biri kullanılmış prezervatif mi? Çünkü şeker spermi yemek istediğimden pek emin değilim."

Bir çikolatayı folyosundan yarıya kadar sıyırdım ve yan gözle ikramı inceliyorum. "Umarım öyle değildir. Dürüst olmak gerekirse, arkadaşın erkeği konusunda biraz sahiplenici görünüyordu. Paylaşmak isteyeceğini sanmıyorum." Yine de yarı açık çikolatayı yere bırakıp kanepeye doğru ilerliyorum. Asha da tatlıları bırakıyor, ManCandy'nin prezervatifini çıkarıp Kaysie'ye tatlı salgısını yedirdiğini gördükten sonra ikimiz de temkinli davranıyoruz.

Gıcırdayan yatak ve koridorlarda dolaşan yeterince yumuşak olmayan inilti sayesinde ev tam olarak sessiz değil, ama

Rahat. Asha şöminede bir ateş yakıyor ve şöminenin önündeki tüylü halıya oturuyor, aynı derecede pelüş bir battaniyeyi de etrafına sarıyor.

"Geri dönecek misin?" Sesi çok uzaklardan geliyor, sanki zihinsel olarak az önce geldiğimiz diyara geri taşınmış gibi. Acaba ona ne oldu da onları bu kadar çabuk özledi?

"Evet, bir süre sonra sanırım yapacağım." "Seninkiler nasıldı?" diye sormadan önce duraksadım.

Yüzünü bana dönüyor ve her şeyi kafasında sıralıyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırıştırıyor. "Yaramaz ama naziktiler. Ve inanılmaz derecede azgın. Onlardan üç tane vardı,

ve burayı unutmadan önce daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Onlarda burada olmayan bir yoğunluk var. Sadece seks de değil. Her şey var. Yemek yemek şehvetliydi, evin etrafında oturmak bir şekilde erotikti, normal olabilecek hiçbir şey yoktu."

"Sence insan dünyasına alışmak zor olacak mı? Yani, sadece birkaç saatliğine gittim ve şimdiden bir parçam eksikmiş gibi hissediyorum."

Sorusunu düşünüyorum ve açıkçası ne diyeceğimi bilemiyorum. Sonunda elimden geldiğince dürüstçe cevap veriyorum. "Hayır, artık gerçek tutkunun ne olduğunu bildiğim için hayatın eskisi gibi olacağını sanmıyorum."

Asha sözümü kesiyor, "Aman Tanrım, evet! İşte bu kadar! Buraya geri döndüğümde tüm tutkum varlığımdan sökülüp alınmış gibi hissediyorum. Ya da daha çok, oraya gitmeden önce tutkunun ne olduğunu hiç bilmiyormuşum gibi."

"Doğru mu?! Ben de öyle hissediyorum. Her şey çok sıcak ve hamdı, ama aynı duygu burada yok. En azından orada olduğu gibi değil. Yani evet, dediğim gibi, hayat eskisi gibi olur mu bilmiyorum ama en azından kendimi kötü hissettiğimde dönebileceğim bir yer var için."

"ManCandy'nin geri dönüş yolculuklarımızın tümünü Kaysie'ye ödeteceğini gerçekten düşünüyor musun?"

Asha sorusunu bitirdiği anda yasadışı olması gereken orgazm ılgılığı evin içinde yankılanıyor. I "İçimden bir ses şu anda bizim için ön ödemeli kredi stokladığını söylüyor."

YAZAR HAKKINDA

Holly Wilde

Her şeyin ve her şeyin canlanabileceği ya da sadece gelebileceği Wilde Dünyası'na hoş geldiniz. Gerçekliğin sınırlarından kaçmak istiyorsanız, daha fazla aramanıza gerek yok. Holly'nin "açıklamasız" Wilde kitabının kapağının altında bulacağınız şey, günlük eşyaların duyuşal-müstehcen- müstehcen ve gerçek anlamda kişileştirilmesidir. Yolculuğun tadını çıkarın ve unutmayın, eğer emniyet kemerinizi bağlamazsanız, koltuğunuz bunu sizin yerinize yapacaktır.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.